

genç SOSYALİST

15 GÜNLÜK SİYASİ GENÇLİK GAZETESİ 30
10.12.1978 500 krş.

"Gençlik, öğrenci gençlik ve bilhassa işçi gençlik mücadelenin sonucunu belirleyecektir." LENİN

FAŞİZME KARŞI MÜCADELE YÜKSELİYOR!

MİTİNGLERİ YAPACAĞIZ, FAŞİZMİ EZECEĞİZ!

Sosyalist Gençlik Birliği'nce faşizmin etkin olduğu çeşitli bölgelerde ele alınan ve emekçi halkımıza kankusturan faşist Milliyetçi Hareket Partisi'nin kapatılmasına yönelik olan yürüyüş ve mitingler, yerel mülki amirliklerin yoğun antidemokratik engellemeleriyle karşılaşmıştır.

Çeşitli politik mülahazalarla alınan yasa tanımaz kararlar ile yürüyüş ve mitinglerimiz engellenmek isteniyor.

Çorum'da, bizzat Çorum Valisi tarafından Anayasa ve yasalar ayaklar altına alınmış ve Valiliğin miting ve yürüyüşlere izin vermeme konusunda hiç bir etkisi olmamasına rağmen, yürüyüş ve mitingimize izin verilmemiştir.

Yine Sincan'da, mülki amirlik "güzergahım yok" gibi safsata bir gerekçeyle miting ve yürüyüşümüzü geriye bırakmıştır.

Kırıkkale'de ise, yürüyüş ve mitingin başvurusunu yapmak üzere mülki amirliğe giden tertip heyetinin başvurusu, yasaların bu konudaki çok açık hükmüne rağmen kabul edilmemiş ve alındı belgesi verilmemiştir. Kırıkkale'de de emniyet amirliği büyük bir vurdumduymazlıkla yasaları çiğnemiştir. Kendilerine yasa koruyucu adı verenler MHP KAPATILSIN miting ve yürüyüşlerimiz karşısında yasaları pervasızca bir kenara itmekten çekinmemişlerdir.

Ancak söylenecek tek şey var;

Yürüyüş ve mitinglerimiz önümüzdeki haftalarda mutlaka ve mutlaka yapılacaktır. SGB'nin "MHP KAPATILSIN" miting ve yürüyüşleri hiç bir güç tarafından asla ve asla engellenemeyecektir. Ne mülki amirliklerin yasa dışı uygulamaları, ne faşizmin kanlı saldırıları SGB'yi ve onun cesur üyelerini yıldıramayacaktır.

Yürüyüş ve mitinglerimiz çeşitli antidemokratik, keyfi uygulamalar sonucunda ertelenmiş bulunuyor. Ama SGB'nin "MHP KAPATILSIN." diye haykıran gür sesini bastırmak isteyenler şunu çok iyi bellesinler; miting ve yürüyüşler önümüzdeki günlerde mutlaka yapılacak, yumruğumuz faşist yuvaların üzerine birer balyoz gibi inecektir.

Hiç bir baskı SGB'yi yıldıramaz!

Mitingleri yapacağız, Faşizmi ezeceğiz!..

YÜRÜYÜŞ VE MİTİNGLERE KATIL!

Yer	Tarih	Saat
Kırıkkale (Ankara)	16 Aralık 1978	Cumartesi 14.00
Turhal (Tokat) (Yapıldı)	2 Aralık 1978	Cumartesi 14.00
Sincan (Ankara)	9 Aralık 1978	Cumartesi 14.00
Çorum	10 Aralık 1978	Pazar 13.00

TURHAL'DA BİNLERCE KİŞİ FAŞİZMİ LANETLEDİ!

Sosyalist Gençlik Birliği tarafından Orta Anadolu'da; gizli-açık faşist yuvaların dağıtılması, MHP'nin kapatılması amacıyla düzenlenen miting ve yürüyüşlerin ilki 2 Aralık günü üçbini aşkın Turhal'lının katılmasıyla yapılıyor, binlerce kişi faşizmi lanetliyor, faşizme karşı kinini ve nefretini dile getiriyordu.

Tarihinde ilk olarak kitlesel antifaşist bir gösteriye sahne olan Turhal, 2 Aralık günü "Faşizme karşı ileri", "MHP kapatılsın" nidalarıyla çınlıyordu.

Faşist güçlerin miting ön çalışmaları boyunca, Tokat ve çevresinden de destek getirerek oluşturmaya çalıştıkları provokatif ortama rağmen, kolluk kuvvetlerinin SGB'ye yönelik "seri operasyonlarına" rağmen miting günü binlerce Turhal'lı yürüyüş kolu ve çevresindeki yerini alıyor ve bütün engelleme çabalarına rağmen miting ve yürüyüşün büyük bir disiplin altında sona ermesi engellenemiyordu.

SGB'nin düzenlediği, Genç Emekçiler Birliği'nin (GEB) ve Zile'li bir grup İGD'linin de desteklediği miting, Turhal'da antifaşist güçlerin faşizme karşı mücadeledeki kararlılıklarını büyük bir açıklıkla sergiliyordu.

Miting ön çalışmaları boyunca, Turhal SGB örgütü faşist güçlerin ve kolluk kuvvetlerinin tek hedefi haline geliyor, miting çalışmaları provoke edilmek isteniyordu. Mitingden hemen 2 gün önce lise önünde "MHP kapatılsın" bildirisi dağıtan SGB üyelerine kalabalık bir grup faşist tarafından saldırı düzenleniyor, ancak, SGB üyelerinin kararlı direnişleri karşısında umduklarını bulamayan faşistler, MİSK vb. faşist örgütlere sığınmak zorunda kalıyorlar ama aldıkları dersin verdiği korkuyla çok geçmeden oradan da toz oluyorlardı. Aynı gün SGB Turhal binası kolluk kuvvetlerince kanunsuz bir şekilde basılıyor ve aynı gün Ankara'dan miting çalışmaları nedeniyle Turhal'a gelmiş olan SGB MYK üyesi Kudret Köksal, SGB Çankaya örgütü saymanı Cahit Atak ve SGB üyesi Yaşar Kartal gerekçesiz gözaltına alınıyorlardı. Ancak Turhal'da o gün meydana gelen olayları bu üç arkadaşın üzerine yıkma çabaları hiç bir sonuç vermiyor ve SGB'li arkadaşların emniyet amirliğine yönelik yoğun baskıları sonucunda gözaltına alınan arkadaşlar 24 saat sonra serbest bırakılıyorlardı. Yine yazılama, afişleme vb. çalışmaları yürüten SGB üyeleri hiç bir gerekçe gösterilmeden gözaltına alınıyor, işkenceden geçiriliyor, SGB üyelerini yıldırmak üzere elden gelen herşey deneniyordu. Ancak 2 Aralık günü mitingi engellemeye yönelik çabaların ne denli boşa çıktığı açıkça görülüyor ve kitlelerin faşist terör ve saldırganlığı lanetleyen sesi dindirilemiyordu.

Miting alanında ilk olarak kürsüye çıkan SGB Turhal örgütü başkanı Mehmet Demir, faşistlerin Turhal çapındaki saldırılarını dile getiriyor ve SGB'nin faşizme karşı Turhal'da da sonuna dek en ön saflarda yer alacağını, SGB'nin faşizme karşı mücadelesini hiç bir gücün engelleyemeyeceğini söylüyordu.

Daha sonra söz alan SGB Teşkilatlanma Genel Sekreteri Kudret Köksal da, faşist hareketin özellikle iktidardan indirildikten sonra saldırılarını yoğunlaştırdığını, faşizme karşı mücadelenin ivedilikle ve birlik halinde yürütülmesi gerektiğini, hükümetin faşizme karşı mücadelede kaypak bir politika izlediğini, bu anlamda işçi sınıfı sosyalistlerinin ve SGB'nin faşizme karşı mücadeleyi asla ve asla hükümetten beklemeyeceğini, SGB'nin antifaşist mücadelede daima en ön saflarda yer alacağını ve faşizmin teşhir ve tecriti yolunda büyük bir özveriyle çalışacağını, faşistleri Turhal'dan vb. yerlerden SGB'lilerin diğer demokratik güçlerle birlikte söküp atacaklarını dile getiriyordu.

Daha sonra GEB adına söz alan bir arkadaş da faşizme karşı mücadelede GEB'in görüşlerini anlattı. Son olarak ise Kitle Sosyalist Gazete adına Suat Bozkuş kürsüye geldi. Suat Bozkuş, sık sık sloganlarla kesilen konuşmasında faşizmin dünya çapındaki kanlı katliamlarına ve faşizme karşı mücadelenin önemine değindi.

Konuşmalar sırasında ve yürüyüş boyunca "SGB Kapatılamaz", "Faşizme Karşı İleri", "Faşizme Geçit Yok", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "MHP Kapatılsın, Faşist Yuvalar Dağıtılsın" sloganları Turhal çapında yankılanıyordu.

Turhal çapındaki bu büyük antifaşist gösteriyi, grup kariyerizmini bir türlü yenemeyen Devrimci Yol'cular ise ancak dışardan izliyorlardı. SGB'nin miting kararı alınmasıyla birlikte Turhal'da D. Yol'culara yapmış olduğu çağrı, D. Yol'cular tarafından; "Biz SGB'nin kuyruğuna takılmayız" vb. safsata gerekçelerle geri çevriliyordu. Ancak SGB'nin miting ön çalışmaları boyunca sürdürdüğü MHP'ye yönelik kampanyası, Turhal çapında büyük bir antifaşist coşkunun yaratılmasına neden oluyor ve D. Yol tabanının sıkıştırmasıyla, mitingden birkaç gün önce mitinge katılacağını ilan ediyordu. Ancak kendileriyle yapılan toplantıda; D. Yol'un en önde flama açması, mitingin tarihinin ertelenmesi ve SGB Genel Merkezinden kimsenin konuşmaması isteniyor, SGB'nin en önde yer almasının SGB'nin grup kariyerizmine saplandığından ileri geldiği öne sürülüyordu. Ama SGB'nin düzenlediği bir mitingde, kendilerine konuşma hakkı ve flama açma hakkı verilmesine rağmen, en önde kendi flamalarını görmek isteyenlere, esas bunun grup kariyerizmi olduğu anlatılınca, D. Yol mitinge katılmama kararı alıyor ve mitingi kendisinin düzenlediği haberini yaymış olması nedeniyle taraftarlarına ne söyleyeceğini bilemiyordu.

SGB'nin Turhal mitingi, Turhal çapında faşizme karşı politik bir zaferle sona erdi. Genç Sosyalistleri bundan böyle daha önemli görevler bekliyor. Çeşitli mücadele yöntemlerini ustalıkla bağdaştırıp, kullanarak, faşistlerin Turhal'dan atılmaları gibi zor bir görevi Genç Sosyalistler büyük bir özveriyle yükleneceklerdir.

Turhal'da faşizmin teşhir ve tecriti yolunda önemli bir adım atıldı. Şimdi sıra faşizmin etkin olduğu diğer bölgelerde. Sesimiz Sincan'dan da, Çorum'dan da, Kırıkkale'den de gür bir şekilde çıkacak, yumruğumuz faşist yuvaların beynine birer balyoz gibi inecektir.

DEVRİMCİ ÖĞRENCİ HAREKETİ OPORTÜNİZMİN SALTANATINI YIKACAKTIR!

Öğrenci gençliğin daha ileri akademik, demokratik haklar kazanması, sarsılmaz antifaşist mevziler oluşturması, demokratik devrim sürecinde işçi sınıfının yanında güçlü saflar oluşturması devrimci öğrenci hareketinin siyasi niteliğine bağlıdır.

M. Çayan'ın görüşlerinin oportünistçe restorasyonundan oluşan Devrimci Yol - Devrimci Gençlik hattı, devrimci öğrenci hareketini devrimci sosyalizm platformundan koparma işlevine sahiptir. Bu hattın öğrenci gençlik içindeki etkinliği:

Öğrenci gençliğin, akademik-demokratik haklarını koruyup geliştirmesi, yaygın ve güçlü antifaşist mevziler oluşturup bu mevzileri sağlamlaştırması, işçi sınıfı ve diğer emekçi halk tabakalarıyla demokratik devrim sürecinde ileri adımlar atması doğrultusunda kitlesel birliğinin sağlanması önünde en baş engellerden biridir.

Faşist terörün devrimci öğrencileri ve ilerici-demokrat öğretim üyelerini, amacına ulaşmak için boy hedefi seçmeye devam ettiği, diğer taraftan sosyal demokrat hükümetin öğrenci gençliğin ve tüm emekçi halkın demokratik hak ve özgürlüklerini yasa ve yönetmelik değişiklikleriyle elinden almaya çalıştığı bugünde öğrenci gençliğin, antifaşist mücadele birliğinin ve antifaşist saflarda işçi sınıfı ve diğer emekçi halk tabakalarıyla bütünselliğin büyük önemi vardır. Bu doğrultuda öğrenci gençliğin en geniş kitlesel birliğinin sağlanması, antifaşist mücadele sürecinde ileri adımlar atabilmesi için, bugüne kadar yaptıklarıyla ve bugün yapmayı tasarladıklarıyla buna engel bir işlevi olan Devrimci Yol - Devrimci Gençlik hattının siyasi etkinliğinin devrimci öğrenci hareketi tarafından yıkılması bir zorunluluktur. Bu hattın derinleşen oportünizmi onu siyasi etkinliğini koruma doğrultusunda dürüstlük ve açıklıktan koparmaktadır. Her olay bunların dürüst devrimci metodlar yerine komplocu ve manevracı oportünist metodları kullandıklarını gösteriyor. Sağ oportünist İGD, kendi dışındaki herkesi "goşist" saymasına karşılık, goşizmin en belirgin temsilcisi olan Devrimci Yol - Devrimci Gençlik hattı kendi dışındaki herkesi "ilerleyecek" diye gösterme çabası içindedir. Böylece sağlı sollu oportünizm, biri diğerinin kaba yanılgılarını kullanarak kendi ideolojik-politik haklılıklarını ispatlama ve kendi varlıklarını böylece sürdürme çabası içindedirler. Masa başında kararlaştırılmamış olsa bile siyasi içgüdünün ve sağlı sollu oportünizmin çıkışsızlığının doğurduğu bu danışıklı dövüşün boşa çıkarılması, işçi sınıfı sosyalizminin ideolojik-politik ve pratik çabalarıyla sağlanabilecektir.

Tüm devrimci öğrencilerin; sağlı sollu oportünizmin danışıklı dövüşünü boşa çıkarma, oportünizmin öğrenci hareketinin ileriye doğru gelişimi önüne koyduğu engelleri kaldırma sorumluluğunu kavrayan tüm devrimci eğilim ve grupların, devrimci öğrenci hareketi içindeki oportünist saltanatı yıkma mücadelesinde pratik birliği sağlanmalıdır. Bu birlik, devrimci öğrenci hareketinden sağlı sollu oportünizmin tecritini sağlarken aynı zamanda oportünizmin siyasi etkinliğiyle yapılmasına engel olduğu öğrenci gençliğin antifaşist yaygın kitlesel birliğini, bu kitlesel birliğin işçi sınıfı ve diğer emekçi halk tabakalarıyla antifaşist platformda bütünselliğini ve öğrenci hareketinin antifaşist ve akademik-demokratik mevzilerini koruyup geliştirecek, öğrenci gençliğin tüm demokrat ve tarafsız kesimlerini kapsayacak merkezi örgütlenmesini sağlayacaktır.

Bu yasalar biraz zor çıkar!

Faşist saldırı ve katliamlar sürerken siyasal iktidar da "sağ'a da sol'a da karşıyız" şeklinde mantık yürütmeye devam etmekte, asıl saldırı mihraklarını gözardı ederek kitlelerin mücadele hedefini bulanıklaştırmaya çalışmaktadır. Faşizmin saldırıları değil "iki aşırı uçtan kaynaklanan" "anarşi" olduğunu ve buna karşı mücadele ettiğini söyleyen Hükümetin faşistleri suçlayan sözleri böylelikle boşlukları dövmekten ibaret kalmaktadır. Tespit "sağ-sol çatışması", "karşıt görüşlerin vuruşması" olunca koyulan hedef "anarşi ile mücadele" olmaktadır. Ve böylesi bir "anarşi"yi önlemek için de mevcut gerici yasalar ve yasa maddeleri yetmemektedir. Balyoz'u bol yeni yasalar yasa maddeleri gereklidir (!). Mevcut yasalardaki demokratik denilebilecek maddeler Türkiye'nin bu ortamında çok fazladır (!). Özgürlükleri kısmak gerek; örgütlenme özgürlüğünü, düşünce özgürlüğünü daha da kısmak gerek (!) İşte siyasal iktidarın yeni yasa tasarılarını doldurduğu "tedbir sepeti"ni hazırlarken yürüttüğü mantık budur. Ve bu mantık emekçi halkımızın hiç de yabancısı değildir.

Yeni yasa tasarısı önerilerinin birçoğunu geçmişteki gerici iktidarlar piyasaya sürmüşlerdi. Hatta TBMM'den çıkartmışlar ancak Anayasa Mahkemesi CHP grubunun açtığı dava sonucu iptal kararı almıştı. Bu kez aksi kanıtlanmadığı müddetçe bu gerici yasa önerilerini yapan Hükümet'ten öte CHP'nin kendisidir. Evet işçi sınıfı devrimcilerinin yıllar önceden beri söyledikleri gibi muhalefette "sol" gösteren CHP, iktidarda sağ vurmaktadır. Bu onun yine yıllardan beri tekelci burjuvaziye yaslanma politikasının bir gereği, bir uzantısıdır. CHP'nin sol tarafı ise iktidar olduklarından beri felç olmuş gibidir. Hükümet kompozisyonunun tehlikeli olduğu sakızı onlara da çiğnetilmekte, tepkileri kişilere kanalize edilerek genel politik hat'la uğraşmalarının engellenmesi becerilebilinmektedir.

Ecevit ve Hükümeti'nin gerici hevesleri en bariz şekilde Dernekler Yasasında yapılmak istenen değişikliklerle kendisini ele vermektedir. Faşistlere karşı çıkarılıyor izlenimi verilerek piyasaya sürülen, böylelikle halk muhalefetinin gözünün boyanabileceği hesaplanan Dernekler Yasası önerisi aslında ilericiler, devrimciler, sosyalistler hedef alınarak hazırlanmıştır. Gerici ve faşist güçlerin kapalı kapılar ardında el ovuşturmaları boşuna değildir. Çünkü gericiliğin kurumlaştırılması yolunda atılan her adım bunu yapan kim olursa olsun, sonuç faşistlerin işine yarayacaktır. Çünkü faşizm gerçeklerin genişletilmesinden daima korkmuştur. Kurt dumanlı havayı sever.

TBMM'nin bileşimi bu yasaların hatta daha da gericileştirilerek çıkarılmasına uygundur. Ve CHP içerisinde bir engelleme olmadığı takdirde zaten anti-demokratik maddelerle dolu olan mevcut yasaların daha da gericileştirilmesi Meclis'in onayını alabilecektir. "İşi komisyona havale eden" CHP grubunda bu yasalardan vazgeçilmesi şeklinde bir karar alınması ihtimali yok gibidir. İthimal ki birkaç maddede değişiklik yapılarak sol-sosyal demokrat milletvekili ve senatörlere sus payı verilecek, yasalar lehine oy kullanmaları sağlanacaktır.

Durum bu. Ama bu, işin yalnızca bir yanı. Ve bütün bu olumsuz faktörlere rağmen diyoruz ki bu gerici yasalar biraz zor çıkar! Bu zorluk TBMM içindeki bir engellemeden değil, Meclis duvarlarının ötesinde fabrikalardan okullardan, devlet dairelerinden, tarlalardan yükselecek seslerin çıkaracağı zorluktur. Artık halk muhalefetinin sahte umutlarla oyalanacak vakti kalmamıştır. Demokratik güçler üzerindeki baskıları arttırmayı amaçlayan yeni yasaların çıkmasını engellemek için, demokratik örgütler güçlerini birleştirip bugüne dek görülmedik ölçüde yaygın ve etkin eylemleri kotarabilecek kadar akıllı olmayı bileceklerdir.

Yapılmak istenen gerici değişikliklerden bazıları

* Polis Vazife ve Selahiyetleri Kanununda yapılan bir değişiklikle, polis, mahkeme kararı olmadan mülki amirin emriyle kuşkulandığı konutlarda arama yapabilecek ve yine kuşkulandığı kişileri gözaltına alabilecektir. Böylece artırılan polisiye tedbirlerle konut dokunulmazlığı ve özel hayatın gizliliği hakları ortadan kaldırılmaktadır.

* Ayrıca emniyet teşkilatına yardımcı olur düşüncesiyle "muhbir vatandaşlık" yasallaştırılmaktadır. "Anarşik" olaylara katılanları ihbar eden vatandaşların maddi olarak taltiflenecekleri hükme bağlanmıştır.

* Bunun dışında tasarıda valiler adeta "sıkıyönetim paşaları" halini almışlardır. Getirilen hükme göre, "valiler askeri birliklerden sadece olay olduğunda değil, olay çıkma olasılığında da yararlanabilecekler."

* Getirilen önlemlerle, Dernekler, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri kanununda yapılan değişiklikler, derneklerin faaliyetini iyice kısıtlamakta ve kapatılmalarını daha da kolaylaştırmaktadır.

* Tasarıda, tüzükte yer alan amaç maddesi dışında bir de "çalışma konuları" kavramı getirilmiş, derneklerin "çalışma koşulları"nda belirtmedikleri eylemlerde bulunamayacakları hükme bağlanmıştır.

* Bir başka hüküm de, derneklerin, "hiç bir biçimde ve yönde siyasi tutum ve davranışta bulunamayacaklarını" getirmektedir. Böylece uygulayıcılara sudan yorum ve gerekçelerle dernek kapatma yetkisi verilmektedir.

* Bunların dışında, "amacı belli olmayan, çalışma konuları amaca uygun bulunmayan", "derneklere üye olması yasaklanan kişilerin üye kaydedilmeleri" halinde dernekler kapatılacaktır.

* Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri yasasında yapılan değişiklikle de mülki amire toplantı ve gösterileri erteleme, güzergahını değiştirme hakkı tanınmaktadır. Ayrıca yapılan bir ekle, toplantıları haber verme süresi 48 saatten 72 saate çıkarılmaktadır. İdareye verilen bu hak, toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenlemeyi, bu hakkın kullanılmasını zorlaştırmaktadır.

* Ayrıca TCK'nın bazı maddelerinde belirtilen suçların (silah taşıma) cezası artırılmakta, kapsamı genişletilmekte,

* Anarşik olaylara bakmak üzere ceza mahkemelerinin bir kısmı özel olarak görevlendirilmektedir. Böylece DGM'lere benzer yeni bir uygulamaya gidilmektedir.

Kırıkkale faşistlere mezar olacak!

3-4 yıl öncesi...

İşçi sınıfı sosyalistleri, bünyesindeki binlerce işçi ve silah fabrikalarıyla stratejik öneme haiz, 200.000 nüfuslu bir işçi sanayi merkezi olan Kırıkkale'ye, her ne pahasına olursa olsun yönelmek gerekliliğine işaret ederek, faşizmin alabildiğine etkinlik sağladığı bu bölgede programlı bir çalışma başlatıyorlardı.

Faşizmin bu ilçedeki geniş etkinlik alanının daraltılması, fabrikalardaki faşist denetimin kırılması ve işçi-emekçi kitleler önünde faşist demagojinin açığa çıkarılması için işçi sınıfı sosyalistlerini uzun, sabırlı ve zorlu bir mücadele bekliyordu.

Faşist parti, silah fabrikaları nedeniyle önem kazanan bu bölgeye bütün güçleriyle yükleniyordu. Faşist parti ve diğer faşist yuvaların en üst düzeydeki yönetici kadroları burada eğitiliyor ve yetiştiriliyorlardı. Faşist şef Türkeş, katil komandolarına açık bir şekilde yerli malı, Kırıkkale yapımı silahları kullanmalarını öğütlüyor ve faşist caniler, karanlık emellerini gerçekleştirmek için Kırıkkale yapımı silahlarla donatılıyorlardı.

Ve böylesi zorlu şartlar altında, işçi sınıfı sosyalistlerince başlatılan çalışma, 1977'lere gelindiğinde ilk ürünlerini veriyor, bilimsel sosyalist hareket Kırıkkale üzerinde kızıl bir güneş gibi yükseliyordu. Kısa bir sürede gençlik kesimleri içerisinde de yankısını bulan bu hareket, gençlerin büyük bir hızla Sosyalist Gençlik Birliği saflarında örgütlenerek, mücadeleye atılmalarını getiriyordu.

Faşist güçler, SGB'nin kısa bir zaman zarfında gençlik içerisinde sağlamış olduğu saygınlık karşısında, tüm güçleriyle SGB'ye ve SGB üyelerine yöneliyorlardı. Daha yeni yeni ama hızla boy atan bu hareketin yıldırılması amacıyla, SGB'ye ve SGB üyelerine yönelik ardı arkası kesilmeyen silahlı saldırılar düzenleniyor, SGB üyelerini katletmek üzere pusular kuruluyor, her fırsatta SGB'lilerin evleri bombalanıyordu. Ama SGB'yi ve SGB üyelerini yıldırmak mümkün olmuyor, tersine her saldırı faşizme karşı kinin bilenmesine neden oluyordu. Faşist güçler, hayatın her alanında, her gün yeni bir mağlubiyet alıyorlar ve tecrit sürecine giriyorlardı.

SGB'nin faşist örgütlere karşı tek alternatif olarak kısa bir sürede güç kazanması, faşist demagojinin geniş gençlik kesimleri içerisinde olanca açıklığıyla açığa çıkartılması, faşist örgütlerin hırçınlığını artırıyor ve faşist saldırganlık had safhaya ulaştırılıyordu. Ancak faşist güçlerin bir zamanlar 15 - 20.000 kişilik gövde gösterilerine sahne olan Kırıkkale'de, faşist parti tarafından Nisan 1978'de "iktidara gelmek için" başlatılan "Büyük Yürüyüş" çevre il ve ilçelerden de katılımın olmasıyla birlikte ancak 2.000 2.500 kişiyi toparlayabiliyordu. Yani işçi sınıfı sosyalistlerinin ve diğer demokratik güçlerin parlak zaferi açık bir şekilde belgelenmiş oluyordu.

Ve Sosyalist Gençlik Birliği bugün, demokratik içerikli hiç bir kitle eylemine sahne olmamış olan Kırıkkale'de kitlesel çıkış ve eylemlerle faşizme karşı mücadelede sağlam ve kararlı adımlar atıyor.

SGB'nin "faşist yuvaların dağıtılması ve MHP'nin kapatılması" doğrultusunda yükselen sesi Kırıkkale'de yankılanıyor. SGB, Kırıkkale'de "MHP kapatılsın" miting ve yürüyüşü düzenliyor. Ve bugün Kırıkkale duvarları "faşizme karşı ileri" şiarıyla süsleniyor. Faşist güçlerin, miting ön çalışmaları boyunca Ankara ve çevresinden getirdikleri yedek güçlere rağmen, SGB'nin miting ön çalışmalarına engel olunamıyor. Faşistler günlerdir Kırıkkale duvarlarındaki SGB yazılarını silebilmek, afişleri yırtabilmek için seferber oluyorlar. Ama her seferinde iyi bir ders alıyorlar ve 3 gün içerisinde pes etmek zorunda kalıyorlar. Faşist yuvalar miting ön çalışmalarını bir türlü engelleyemeyince, lisede vb. yerlerdeki SGB üyelerine saldırılar düzenliyorlar. Ama yine gereken dersi alıyorlar. Faşistlerin yoğun saldırılarına, kolluk kuvvetleri de yardımcı oluyorlar. Kolluk kuvvetleri SGB'nin yazılarını silmek için seferber olurlarken, faşistlerin yazmış oldukları "SGB Kapatılsın", "26 Kasım komünistlere mezar olacak" yazılarına dokunmuyorlar.

Faşistlerin miting ve yürüyüşe engel olma çabalarına, yerel mülki amirliğin de engellemeleri ekleniyor. İdari makamlar miting ve yürüyüşü yaptırmamak üzere ellerinden gelen gayreti gösteriyorlar ve yasaların son derece açık hükmüne rağmen tertip heyetinin başvurusunu kabul etmiyorlar. Yine belediye hoparlöründen liseli gençlerin miting ve yürüyüşe katılmalarını engellemek için duyurular yapılıyor, katılan gençlerin okuldan atılacağı ilan ediliyor.

Ancak SGB'yi yıldırmak üzere girişilen tüm çabalar hiç bir sonuç vermeyecek. Genç Sosyalistler Kırıkkale'de MHP Kapatılsın miting ve yürüyüşünü her ne şart altında olursa olsun, mutlaka yapacaklar. SGB'nin mitingi yasa dışı engellemelerle ertelenmiş bulunuyor.

Mücadelemiz Kırıkkale çapında faşist güçlerin tecritine kadar aynı kararlılıkla sürdürülecek. Faşistler Kırıkkale'den çok değil, kısa bir süre sonra sökülüp atılacaklar. SGB'nin kararlı mücadelesi faşist güçlere korku salıyor. Bundan böyle daha çok korksunlar. SGB faşizme karşı kitlesel eylemlerle ve çok yönlü mücadelesiyle yürüyor. Her geçen gün daha kitlesel, her geçen gün daha kararlı mücadelemizin önüne çıkan tüm engeller, sağlam adımlarımız altında ezilecek ve Kırıkkale faşistlere mezar olacak.

ZONGULDAK'ta faşistler umduklarını bulamadılar

Geçtiğimiz günlerde MHP liderleri, faşistlerin barınamadığı, maden işçilerinin kenti Zonguldak'a gitmiştir. Yıllardır faşistler, halkı demokrat olan, Zonguldak'a girmek ve yükselen antifaşist mücadeleyi kırmak için fırsat aramışlardır. Faşistler amaçlarına varmak için MHP il kongresini kullanmayı düşünmüşler ve kongrenin Zonguldak'ta faşist terörü yükseltmenin ve halkı sindirme eylemlerinin bir başlangıcı olacağını ummuşlardır. Fakat demokrasi güçleri bu oyunu bozmuş, faşistlerin hevesi kursaklarında kalmıştır.

Demokratik güçlerce kongreden bir gün önce düzenlenen ve Zonguldak halkının büyük ilgi ve desteğini alan mitingde kitlelerin faşizme karşı mücadele azimleri sergilenmiştir. Mitingde yapılan konuşmalarda faşizmin bir insanlık suçu olduğu ve sadece sosyalistlerin değil tüm devrimcileri, demokratların ve ilericilerin düşmanı olduğu belirtilmiş ve faşizmin kitle mücadelesiyle ve demokratik güçlerin antifaşist eylem birliğiyle geriletilebileceği vurgulanmıştır.

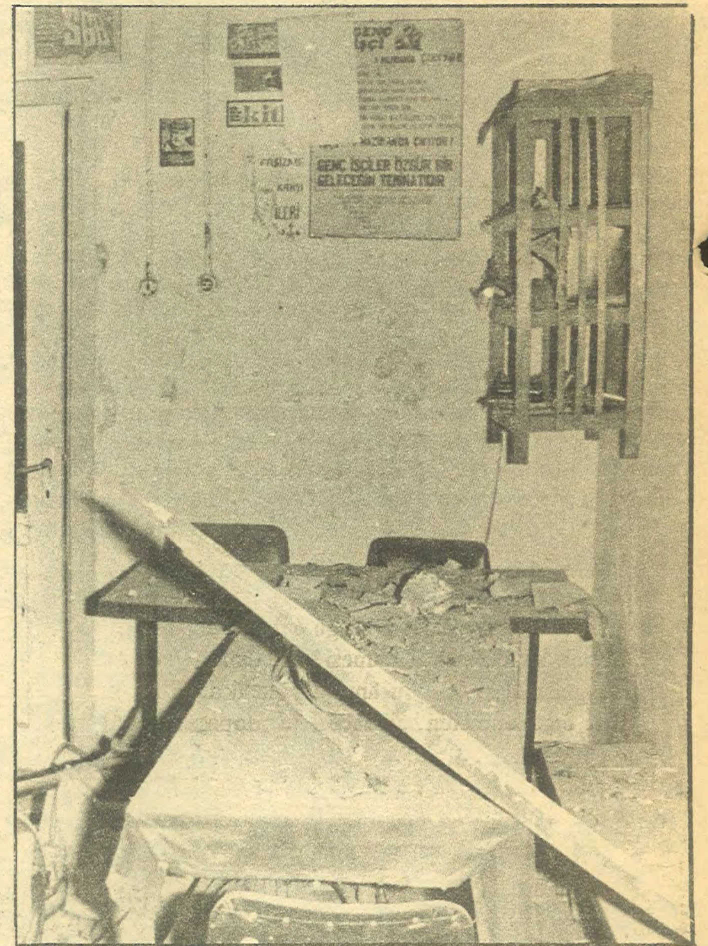
Antifaşist mücadele saflarının her zaman en önünde olan SGB mitingde yer almıştır. Genç Sosyalistler taşıdıkları "Faşizm İnsanlık Suçudur" yazılı Türkeş'in bir maketini mitingin sonunda yakmışlar, bu halk tarafından büyük ilgi ve destek görmüştür.

Kongrenin yapıldığı gün ise dışarıdan getirilen faşist militanlar terör estirmek istemişler, ancak faşizm lanetlenmiş, Zonguldak sokakları (faşistler kenti terkedene kadar) "Katil Türkeş", "Faşist Türkeş Zonguldak'tan Defol", "Zonguldak Faşistlere Mezar Olacak" sloganlarıyla inlemiştir.

Zonguldak'ta gerçekleştirilen demokratik güçlerin eylem birliği oradaki demokratik güçleri harekete geçirmiştir ve faşizme karşı tek bir yürek, tek bir yumruk gibi mücadele yükselmektedir. Gençlik hareketinin başarısının, güvencesinin bilimsel sosyalizmin önderliği olduğunu gören Zonguldak'lı devrimci gençler de "Faşizme Karşı İleri" şiarıyla SGB saflarında yerlerini almaktadırlar.

Kahrolsun Faşizm,
Yaşasın Faşizme Karşı Güç ve Eylem Birliği!

YALOVA'da faşizm eziliyor!

Sosyalist Gençlik Birliği Yalova Şubesi kurulduğundan bu yana faşist baskılara hedef oldu. Faşizme karşı mücadelede en kararlı unsurları bağrında toplayan Sosyalist Gençlik Birliği faşistlere ve onların arkasındaki egemen güçlere korku veriyor.

Henüz birbuçuk ay önce kurulan SGB Yalova Şubesi 22 Ekim Pazar gecesi bombalandı. Bombalama olayından bir hafta önce "SGB Kapatılamaz" afişlerini asan SGB'lilere faşistler ateş açıt, ancak direnç görünce kaçtılar. Yine 2 hafta önce SGB şube yöneticilerinin önünü kesen faşistler SGB'lilerin direnci karşısında planlarını uygulayamadılar. Bir Cumartesi, 15-20 kişilik bir grup faşist SGB binasını basmak üzere toplandılar, yine SGB'lilerin derneklerini koruması ile derneği basma planları da boşa çıkartıldı.

Bütün bu olup bitenler, Yalova halkının gözü önünde olup bitiyor, Yalova'lı emekçiler faşistleri daha yakından tanıyordu. Olaylar, halka bildirilerle de anlatıldı ve Yalova'da anti-faşist tepki gelişti. SGB'li arkadaşların yiğit ve fedakar çalışmaları ile SGB Yalova'da kısa bir zamanda gençliğin en güçlü örgütü oldu. Yalova halkının geniş sempatisini toplayan SGB faşistlere korkulu rüyalar göstermeye başladı. Her yaptıkları ile halk düşmanı yüzü açığa çıkan faşistler alanlarının gittikçe daralmasından paniğe düşüyordu. Cinayetlerinin, saldırılarının hesabı bir bir sorulacak olan faşistler, kendi sempatizanlarına moral vermek ve SGB'nin gelişmesini önlemek amacıyla 22 Ekim gecesi SGB binasını bombaladılar. Bomba, binada hasara yolaçtı ve çevredeki binaların camlarının kırılmasına yol açtı.

Binadaki hasar, hemen ertesi günü halkın da yardımları ile onarıldı. Bu olay da, faşistlerin ne yapsalar gençliğin sosyalist örgütlenmesini engelleyemeyeceklerini gösterdi. Halk SGB'lilerin yanında saf tuttu.

Bu arada, SGB'ye saldırıların kaynağı belliyken, kolluk kuvvetleri sık sık SGB Şubesini bastı. Bombalanma olayını protesto bildirisi dağıtan SGB'lilerden üçü gözaltına alınarak, şube başkanı Zeki Altınbaş bildiri dağıtımından dolayı tutuklu olarak yargılanmak üzere hapse atıldı.

Adı nedeniyle kapatılmaya çalışılan SGB'ye yönelen faşist planları SGB'liler boşa çıkarmasını bilecektir.

FAŞİZME KARŞI İLERİ!
YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

Sosyalist isminin onaylanması için mücadele sürecek!

Kuruluşundan bu yana 2 yıla yakın bir süre geçmiş olmasına rağmen, isminden ötürü Tüzüğü onaylanmayan ve kapatılma ile tehdit edilen SGB'nin bu gerici uygulamayı protesto etmek ve isminin onaylanmasını dayatmak için açtığı kampanya başarıyla sona erdi. Kampanya boyunca konu devrimci-demokrat kamuoyuna ve bütün gençlik kesimlerine maledildi. SGB üzerindeki antidemokratik baskılara bütün demokratik kuruluşlar karşı durdular. Kampanya vesilesiyle SGB'nin bastırdığı binlerce afiş yapıştırıldı, onbinlerce bildiri dağıtıldı. Türkiye'nin dört bir yanından SGB Tüzüğünün onaylanmasını talep eden dilekçeler akın akın TBMM'ye gönderildi. Duvar yazıları ücra köşelere kadar ulaştırıldı, kitlelerin topluca bulunduğu yerlere duvar gazeteleri asıldı. Aynı zamanda Kampanya SGB'nin kitleselleşmesi doğrultusunda değerlendirilerek, SGB'ye yeni militanlar kazandırıldı.

Bütün bu olumluluklara karşın SGB'nin isminin onaylanması konusunda henüz sonuç alıcı bir gelişme yok. Şimdi bu konuda İçişleri Bakanlığının ilgili Hukuk Bürosunda ve güvenlik dairesinde çelişkiler var. Dernekler Masasındaki sorumlu kişiler kendileriyle görüşen SGB MYK üyelerine İçişleri Bakanlığından gelen bir yazıyı gösterdiler. Yazıda "sosyalist isminin kullanılabileceği" söyleniyor. Ancak yine aynı konudaki bir başka yazıda ise bu sözlerin tam tersi söyleniyor. Ve bu yüzden konuyu İçişleri Bakanlığından yeniden soracaklar, gelen cevaba göre de işlem yapacaklar. Bürokrasinin işleme hızı(!) ve yeni çıkacağı açıklanan Dernekler Yasasını bekleme niyetleri gözönüne alınacak olursa, sorunun bu yoldan kısa zaman içinde halledilme olanağı gözükmüyor. Yani iş savsaklamaya döküldü. Yeni hazırlanan Dernekler Yasa taslağının açıklandığı kadarıyla daha da gerici olacağı gözönüne alınırsa, bu savsaklamanın altında yatan niyetler anlaşılır. Bu aşamada SGB Genel Merkezi daha önceden planladığı gibi isminin ve Tüzüğünün onaylanması için Danıştay'a dava açacak. Yani aslında dışa yönelik ajitasyon-propaganda çalışmaları şimdilik sona ermiş de olsa, SGB Tüzüğü için verilen mücadele sürecek. Sürecek ve bu hakkın gaspedilmesi ve SOSYALİST isminin yasaklanması önlenecek.

SAYIN BÜLENT ECEVİT
BAŞBAKAN
ANKARA

SAYIN İRFAN ÖZAYDINLI
İÇİŞLERİ BAKANI
ANKARA

Kuruluşumuzdan bu yana 2 yıla yakın bir süre geçmiş olmasına rağmen Tüzüğümüz hâlâ onaylanmamaktadır. MC döneminde ve şimdi, Tüzüğümüzün onaylanmama gerekçesi olarak, adımızın başındaki "sosyalist" kelimesinin bazı siyasi partilerin adını telmih ettiği gösterilmektedir. Ve bu kelime benzerliği nedeniyle ismimizin değiştirilmesi istenmektedir. Bu, mevcut yasa ve uygulamalara terstir. Bizzat sizin mensubu bulunduğunuz Parti'nin adındaki "halk" kelimesini taşıyan yüzlerce dernek vardır. Yine "demokratik" adını taşıyan pekçok dernek ve bu adlı parti bulunmaktadır. Dolayısıyla bir kelime benzerliği bahane edilerek Örgütümüzün Tüzüğünün onaylanmaması keyfi ve anti-demokratik bir tutumdur. Sosyalizm yasakçılığı anlamına gelmektedir.

Sosyalist Gençlik Birliği (SGB) olarak Tüzüğümüzün bir an önce onaylanması için gerekli direktifi vermenizi talep ediyoruz.

Sosyalist Gençlik Birliği (SGB)
Merkez Yürütme Kurulu

DİSK MYK üyesi Mustafa AKTOLGALI

Burjuvazi 12 Mart döneminde iyice antidemokratik bir niteliğe soktuğu dernekler yasasına dayanarak ilerici-devrimci örgütlere baskı uyguluyor, onları kapatıyor. MC dönemlerinde bunun pek çok örneğini yaşadık.

"Batı'da ne kadar varsa, bizde de o akadar özgürlükler olacak" diyen bir başbakanın yönetiminde de baskılar sürüyor. POL-DER kapatılmak istendi, çeşitli demokratik örgütlerin şubeleri kapatılıyor. İşçi sınıfımızın sendikal örgütlerine böylesine açık baskılar göze alınmıyor, ama toplumsal anlaşma ve çeşitli yasa değişiklikleriyle etkinliklerinin azaltılmasına çalışılıyor.

Adındaki sosyalist sözcüğü bahane edilerek SGB'nin kapatılmak istenmesi özde tüm bu baskı uygulamalarıyla aynı amaca yöneliktir. Sosyalist örgütlenmenin, ajitasyon ve propagandanın önlemediği ülkemizde böylesi bir gerekçe burjuvazinin korkusunu açığa vurmaktadır. Burjuvazi sosyalizmden, dünyada dipdiri bir gerçeklik olan ülkemizde de her geçen gün işçi sınıfı ve emekçi halkımız için tek kurtuluş yolu görünen sosyalizmden korkuyor.

Böylesi baskılar karşısında demokrat ve sosyalist güçler, kişiler sessiz kalmamalıdır. Gazetenizden izlediğim kadarıyla devrimci güçlerin bu konudaki duyarlığı sevindiricidir. SGB'nin yürüttüğü kampanya bu açıdan da önem kazanıyor.

Mücadelenizde başarılar dilerim.
Dostça selamlarımla,

MUSTAFA AKTOLGALI
DİSK YÜRÜTME KURULU ÜYESİ

TYS

Ülkemizde faşizmin demokrasi düşmanı, insanlık dışı davranışlarının tüm devrimci, demokrat, ilerici kesimi hedef aldığı bir sırada Sosyalist Gençlik Birliği'nin tüzüğünü, hiçbir mantığa sığmayan gerekçelerle onaylamamak devrimci, ilerici, demokrat cepheyi zayıf düşürmekten başka bir anlam taşımaz.

Faşizmin yasa tanımazlığı karşısında sosyalist gençliğin yasal çalışmalar yapacağı derneklerine dernek adının başındaki sosyalist sözü dolayısıyla izin vermemek Dernekler Yasası'na da, Anayasal haklara da aykırı bir davranıştır.

Gençlerin bu yasal başvurularını savsaklamanın demokrasi anlayışıyla bağdaşır bir yanı olamaz.

Sosyalist gençliğin derneklerinin yasallaşması bütün devrimci, demokrat, ilerici aydınların dileğidir.

Türkiye Yazarlar Sendikası olarak yapılan bu açık haksızlığı ve anti-demokratik uygulamayı kınadığımızı belirtiriz.

Türkiye Yazarlar Sendikası
Genel Sekreteri
Adnan Özyalçıner

TÜM-AS

Derneğinize karşı uygulanan baskı, burjuvazinin, kurallarını kendisinin koyduğu demokrasicilik oyununda, kurallara ne derece uyduğunu gösteren açık bir örnektir. Bu ve buna benzer engellemeler, kitle örgütlerinde zor koşullar altında yığınları teşkilatlamak için uğraşan sosyalistlerin sürekli olarak ayağına dolaşın uygulamalardır ve bugün MC döneminde olduğu gibi sürdürülmektedir. Hatta burjuvazinin, konuyla ilgili olarak bugün için geliştirdiği formül çok daha kurnazcadır. Birçok cinayet olayına, üyelerinin adı karışan Ülkü Ocakları, ÜGD haline dönüştürülüp, sözüm ona günahlarından arındırılırken ve faşist cinayet şebekeleri devrimci avını sürdürürken, bugünün iktidarı "sağa da sola da karşıyız" sloganları ile güya tarafsızlık taslamakta ve geniş kitleleri yanıltmak için sürdürülen faşist demagoji kampanyalarına dolaylı olarak orjinal katkılarda bulunmaktadır.

TÜMAS kuruluş aşamasında benzer engellemelere uğratılmış ve tüzüğümüzün onaylanması iki yıla yakın bir zaman almıştır. Bu yüzden içinde bulunduğunuz durumu takdir ediyor ve mücadelenizde başarılar diliyoruz.

AHMET BALAMİR
TÜMAS GENEL BAŞKANI

İGD

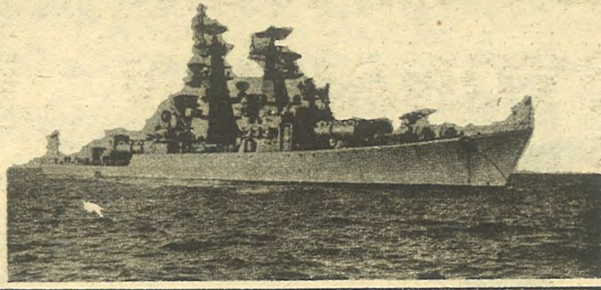
Emperyalizmin güdümünde gelişen faşist tırmanış alabildiğine yol alıyor. Faşist terörün kitle kırımlarına vardığı bir dönemde mevcut hükümet yanlış politika izlemeye devam ediyor. Terörün kaynaklandığı faşist yuvaları dağıtması, MHP, ÜO, ÜGD gibi saldırı odağı örgütleri kapatması gerekirken, antidemokratik uygulamalarını ilerici örgütlere yöneltiyor.

Son dönemde ilerici örgütlere yönelik baskılar, kapatmalar ve saldırılar doruk noktasına varmıştır. Bu antidemokratik baskı ve uygulamalar Örgütünüze olduğu gibi tüm demokrasi güçlerine yöneliktir.

Bu yanlış uygulamaları protesto eder, tüm demokrasi güçlerinin eylem birliğinin yakıcı önemini vurgularız.

İlerici Gençler Derneği
Genel Sekreteri
Alaettin Taş

Sovyet gemileri ve faşist çığırtkanlık

Faşistler ve işbirlikçileri maocular geçtiğimiz günlerde insanlık düşmanı yüzlerini bir kez daha sergileme fırsatı buldular. 40 yıl süren bir aradan sonra Sovyet askeri gemilerinin Türkiye'yi ziyaret etmesi vesilesiyle SSCB'ye ve dünya sosyalizmine karşı küfürlerle bezenmiş ortak bir konser verdiler. Uluslararası ve yerli gericiliğin dünya barışına olan nefretini dile getirdiler. Emekçi halkımız arasında Sovyet düşmanlığını körüklemeye çalıştılar. MHP, TKİP-YDGF gibi halk düşmanları elele ve hep bir ağızdan SSCB ve diğer sosyalist ülkelerden büyük bir tehlike olarak söz ettiler. Faşistlerin ve maocu piyonların bu çığırtkanlıkları boşa değil. SSCB ve dünya sosyalizmi gerçekten büyük bir tehlike. Ama kimler için? İşçiler, emekçiler, gençler, yarınlarını isteyenler için mi? Kuşkusuz hayır ve tam aksine. Bu büyük tehlike ABD ve AET emperyalistleri için. Onların işbirlikçileri için. Ve bu muazzam tehlike gün geçtikçe çığ gibi büyüyor, gün geçtikte emperyalist-kapitalist sistemin bir parçası daha bu çığın altında kalıyor.

Sosyalist sistemin önderliğinde yürütülen barış politikası ve bu politikanın kopmaz bir parçası olan detant (yumuşama) bütün insanlığın çıkarlarını ifade ediyor. Barışı geri dönülmez kılma yolundaki kararlı adımlar, saltanatlarını silahlar üzerine kuran tekelcileri köşeye sıkıştırıyor. Dünya gericiliğinin halkları halklara düşman etme, savaş kışkırtıcılığı yapma ve savaşlar çıkarma yolundaki politikası iflasa mahkum. Şartlandırma çemberleri kırılıyor, halklar arasındaki dostluk ve dayanışma eğilimleri güçleniyor.

Sovyet gemilerinin Türkiye'yi ziyareti de barış ve detant'ın bir gereğidir. Emekçi halkların çıkarlarına uygun düşmektedir. Farklı toplumsal sistemlere sahip devletlerin barış içinde yanyana yaşaması şeklindeki Leninist ilkenin devamıdır. Böylece bir yandan soğuk savaş günlerinden kalma artıklar temizlenirken, öte yandan yerli gericilik tarafından gelenekselleştirilmeye çalışılan Sovyet düşmanlığının kırılması yolunda olumlu işlevler görülmektedir.

Yerli tekelci gericilik ise bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de gelişmekte olan SSCB ve sosyalizme sempatiyi durdurmak için yeni ortaklar bulmuştur. Bu ortaklar "teng'çisiyle, feng'çisiyle, Hoca'cısıyla" maoculuktur. Türkiye tekelci burjuvazisinin maocuları "evlatları" gibi besleyip büyütmeye çalışması bu yüzdendir. Çünkü maocular "sol" içinde tasnif edilmektedir. Babalarından akıllı antisovyetizmi öğrenmeye çalışan yerli gericiler, böylelikle "at iziyle it izini birbirine karıştırabileceklerini" ummaktadırlar.

Ama varsın isteyen istediğini umadursun. Varsın "Sovyet tehdidi efsanesine karşı AP'sinden, MHP'sine bilumum halk düşmanı partileri işbirliğine çağıranlara, MHP ile tek merkezden hazırlanmışçasına bildiri dağıtanlara", burunlarının ötesini göremeyenler "devrimci" diyedursunlar. Sovyet dostluğu emekçi halklarımızın bağrında ulusal kurtuluş savaşının o zor günlerinde filizlenmiştir. Filizler boy atmakta, tomurcuklanmakta, çiçek açmaktadır. O filizleri, o tomurcukları, o çiçekleri kopartmaya yeltenenlerin ellerini de işçi sınıfı devrimcilerinin önderliğinde emekçi halklar kıracaktır.

KİLİTLENEN AĞIZLAR

Devrim ve karşı-devrim güçleri arasında son derece yoğun ve sert tartışmalara neden olan Sovyet gemilerinin ziyareti hakkında D.Yol da yazı yazmış Bütün söyledikleri şu kadar.

"Bu arada bir SSCB filosu da İstanbul'u ziyaret etti. Bu ziyaret sırasında solcularımızdan kimileri çiçek buketleriyle rıhtıma koşarken kimileri de 'Rus emperyalizmini' telin eden gösteriler düzenlediler. Bu gösteriler yüzünden gezi programlarında bazı aksaklıklarla karşılaşan Filo mensupları birkaç konser vermekle yetinerek ve Topkapı Sarayı'nı bile ziyaret edemeyerek Türkiye'den ayrıldılar." (S. 24)

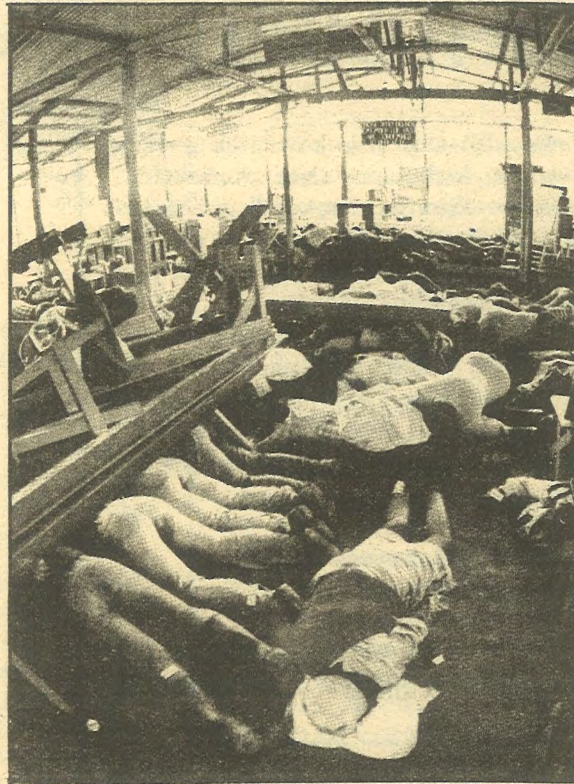
Evet D. Yol'cuların bütün söyleyebildikleri bu kadar. Olayı "konser vermek", "Topkapı sarayını bile ziyaret edemeyerek" gibi sözlerle hafif alaya alarak normal bir gazete haberi gibi yorumsuz vermeye itina göstermiştir. Belli ki D.Yol'u yorumsuzluğa zorlayan nedenler var. Yoksa o'nun gibi "lafı bol" bir gazede üzerinde fırtınalar kopan bir olayla ilgili olarak bu kadar "mütevazi" davranabilir miydi? Onları bu konuda suskunluğa, içinde çırpındıkları ideolojik-politik bulanıklık itmektedir. D. Yol proletarya enternasyonalizmi açısından M. Çayan'ın görüşlerinden çok daha geriye kaymıştır. Oysa gelişen pratik maoculuğun "sol" maskesini yırtarken, SSCB ve dünya sosyalizminin ilkesel haklılığını ortaya çıkarmış, dünya komünist hareketinin prestiji artmıştır. Bu durum devizyonist D. Yol'un politik çıkmazını alabildiğine derinleştirmiştir. Bu çıkmaz her somut olayda ağızlarına kilit vurmaktadır. Ve çıkışsızlıklarını demagojiyle örtmeye çalışmaktadırlar. "Çin şabloncuları", "Sovyet şabloncuları"... D. Yol sağına bir dayanak, soluna bir dayanak koyarak ayakta durmaya çalışmaktadır. "Kimileri çiçek buketiyle rıhtıma koşarken, kimileri de "Rus emperyalizmini" telin eden gösteriler düzenlediler." Sorarlar adama; sen ne diyorsun onu söyle! Bu ziyaret konusunda ne düşünüyorsun? Barışa ve yumuşamaya katkısı var mı yok mu? Sovyet gemilerinin Türkiye'yi ziyaret ettiğini gazeteler de yazdı, radyo da söyledi, bir de senin bunu haber olarak vermene hiç gerek yok. Siyasi bir hareket olduğunu iddia eden senin yorumun ne? Ama senin bu konuda söz söyleyebilecek siyasi cesaretin yoktur. Böylesi yankılanan olayları hafif alaylı haberle geçiştirebileceğini sanmak basiretsizliğin ta kendisidir. Ve bugün ağızlara kilit vuran sosyal pratik çok geçmeden suratlarda şaklayacaktır.

"GUYAN CEHENNEMİ"

Ahmet Hamdi

Son günlerde basını, TRT'yi ve tüm dünya kamuoyunu meşgul eden "Guyan Cehennemi", kapitalist sisteme özgü bir utanç belgesi. Şimdi "ne ilgisi var kapitalizmle, politikayla bu olayın" diyenler çıkabilir. "Olsa olsa Jim Jones delisinin sapık düşüncelerinin, Halkın Tapınağı mezhebi mensuplarını sürüklediği bir toplu yok olma" eylemi diyebilirsiniz. Geçmişte çeşitli biçimlerde buna benzer eylemler görülmüştür. Nazilerin 1944 yılında savaşı kaybettikleri zaman fanatik ve akıldışı yaklaşımlarla, hunharca kendileri dahil herşeyi yoketme eylemleri, hele Hitler'in kendisini yokederek Almanya'yı yokedeceğini sanan manyaklığı bilinir. Hitler ile Jim Jones elbette birbirlerinden çok farklı insanlar. 1944'ler çok geride kaldı. Halkın Tapınağı mensuplarını ilgilendiren ne bir savaş, ne de bir yenilgi var. Peki ama ne oldu bu insanlara, bir delinin "sihirli sözleriyle" niye kıydılar canlarına ve masum çocuklarının canlarına?

Eroin, esrar, LSD, aşırı ve sapıkça seks, sokak çeteleri... emperyalist-kapitalist sistemin kal'asında bütün bunlara başvuranların sayısı hızla artıyor. Yozlaşmış, batağa batmış yüzbinlerce insan. Bunlar bir "refah toplumu" efsanesinin ardında yatan acı ama gerçek olan şeyler. Türkiye'de faşist canilerin öldürdüğünden daha da fazlası ABD'de bu aşırılıklar çirkefinde hayatını yitiriyor. 20. yüzyılın ikinci çeyreğinde zenci düşmanı çeteler ABD'nin karanlık arka sokaklarında kol geziyorlar. Peki bütün bunlar neden? Neden "anasının karnından kötü, eroinman, esrarkeş, seks manyağı, cani olarak çıkan" insanların sayısı bu "olağanüstü" ülkede bu derecede fazla?

Aslında asıl mesele ne Jim Jones'un deliliğinde, ne anaların kötü çocuk doğurmasında. Mesele refah içerisinde yaşayan azınlığın ve onların insanlığın gözüne çekmeye çalıştığı "refah toplumu", perdesinin arkasındaki açlık. sefalet, toplumsal adaletsizlik... bütün bunların sonucu umutsuzluğa ve oradan da çılgınlığa kapılan insanlar. Çıkış arayan, ama eğer gerçek çıkışı bulamazsa binbir türlü sapıklığın girdabına kapılan insanlar. Halkın Tapınağı tek mezhep değildi. Onun gibi irili-ufaklı yüzlercesi var ABD'de. Aynı olay, ya da daha da "ilginçleri" ne bundan sonra da rastlanırsa hiç şaşmamak gerek. Birleşik Devletlerde kapitalizm hüküm sürdükçe kendi canına kıyan insanlar sık sık olacaktır. Gerçekte ise onların canına kıyan kapitalizmin ta kendisi olacaktır.

Güçsüz ve iradesiz insanların sınıflı toplumun kendisine değil, ama bilinçsizce onun sonuçlarına olan isyanları, sınıflı toplum yerine daha kolay olan kendilerini "öbür dünyaya" yollama neticesini vermiştir. Jim Jones "devrimci intihar" ile ölmenin zamanı gelmiştir diye buyurmuş. Kuşkusuz bu sözleri Marksist açıdan eleştirmek diye bir derdimiz olamaz. Zaten kimse çıkıp da bu herifi "devrimci" ilan edecek şaşkınlıkta bulunamaz. Ne var ki bu sözler tespitimizin doğruluğunu göstermesi açısından dikkate değer. Sonuçlara isyan, bunun doğurduğu ütopizm, emperyalist-kapitalizmin denizinde küçük ve adil gemiler yaratmak, sonunda bunun bir hayal olduğunu acı içinde görüp kaptanın yolcularıyla birlikte gemiyi batırması.

Kendilerini Napolyon, Hitler vs. sananlar kapitalist dünyada kol geziyor. Ama kendilerini böyle sandıkları için hiç kimse bu insanları suçlayamaz. Suçlu tekelci kapitalizmdir. Ve insanlar mücadeleyi kendilerine karşı değil, bu asıl suçluya karşı vermekle yükümlüdürler. Çılgın kapitalizmin ta kendisidir. Ve bu müzmin hastayı iyileştirmek olanaklı değildir. Akıl hastanesine tıkmak vs. çözüm değildir. Çözüm bu iflah olmaz "deli"yi tarihin ona açtığı mezara gömmektir. Bu "deli" kendi kendine intihar etmeyecek kadar akıllı olduğuna göre, örgütlü mücadeleyle hakkından gelmek gerekir ve ancak öyle gelinebilir.

Kıbrıs yurtlarının kapatılması protesto edildi

Sosyalist Gençlik Birliği Çankaya Şube Başkanı Ömer Alpsar, Başbakanlığa çektiği telgrafta, Kıbrıs'lı öğrencilerin barındığı yurtların kapatılmasını protesto etmiş; "CHP ağırlıklı hükümet faşist yuvalar haline getirilen yurtların faşistlerden arındırılması yerine, "anarşi" ile mücadele adı altında tüm yurtların boşaltılması mantığına paralel olarak bu gerici girişimi onaylamıştır" demiştir. Telgrafta şu görüşlere yer verilmiştir:

"Kıbrıs'taki emekçi halk üzerindeki gerici faşist baskıların bir parçası olarak Türkiye'de de Kıbrıs'lı ilerici devrimci gençliğin üzerine baskılar yoğunlaştırılmıştır. Bunun en son örneği Ankara ve İstanbul'daki iki kız ve iki erkek yurdunun kapatılmasıdır.

"Kıbrıs'taki gerici Denktaş yönetiminin bu girişimleri Kıbrıs'lı ilerici devrimci öğrencilerin gelişen mücadelesini bastırmaya yöneliktir.

"CHP ağırlıklı hükümet de geçmişte faşist yuvalar haline getirilen yurtların faşistlerden arındırılması yerine 'anarşi' ile mücadele adı altında tüm yurtların boşaltılması mantığına paralel olarak bu gerici girişimleri onaylamıştır.

"Kıbrıs'lı öğrencilerin yurtlarının kapatılmasını ve Kıbrıs'lı öğrenciler üzerinde uygulanan bu gerici baskıları protesto eder, Kıbrıslılar Öğrenim ve Gençlik Federasyonu (KÖGEF) ile dayanışma içinde olduğumuzu bildiririz.

SOSYALİST GENÇLİK BİRLİĞİ
ÇANKAYA ŞUBE BAŞKANI
ÖMER ALPSAR"

KOMÜNİST GENÇLİK ENTERNASYONALİNİN İLK PROGRAMI

10 Kasım DDGF'nin kuruluş günü nedeniyle tarihsel bir belge niteliği taşıyan Komünist Gençlik Enternasyonalinin ilk programını yayınlıyoruz:

(KGE'nin 20 - 26 Kasım 1919'da Berlin'de yapılan Birinci Kongresinde kabul edilmiştir.)

1- Sermaye ve üretim artışının olağanüstü gelişmesi, kapitalizmi, gelişmesinin yeni bir aşamasına, tröstlerin, sendikaların ve kartellerin ortaya çıkmasıyla ve finans kapitalin egemenliği ile belirlenen emperyalizm aşamasina götürdü. Malların satılması ve hammaddeler üretilmesi gereksinimi, ulusal kapitalist kliklerin rekabeti, kaçınılmaz olarak emperyalist savaşları körükler. Sonuçları kapitalist toplumun gücü tarafından silinemeyen 1914/18 yıllarının savaşı, birçok kapitalist ülkenin ekonomik hayatını yok etti ve bozdu. Savaşın korkunç felaketi, açlık, mali ve endüstriyel çöküntü, milyonlarca insanın ölümü, insanlığı yalnızca tek bir yolla; sosyalist dünya devrimi yoluyla çözülebilecek bir bunalıma sürükledi. Maddi şartlar vardır: 1- Sınıf yasaları olağanüstü bir şekilde kritikleşmiştir. Devrimin zaferi uluslararası proletaryanın arzusuna ve enerjisine bağlıdır. Sosyalizme giden ilk yol, devrimci bir kuruluşun yönetimiyle karakterize edilen proletarya diktatörlüğüdür. Tüm ülkelerin işçi sınıfının ikinci görevi emperyalizmin politik, ekonomik ve kültürel egemenliğine karşı savaşmak ve proletarya diktatörlüğünü oluşturmaktır. Bu savaşın zaferle sonuçlanması, proletaryanın, reformlar ve burjuvaziyle uzlaşmalarla karakterize edilen İkinci Enternasyonal'den kararlı bir şekilde yüz çevirmesi koşuluyla olanaklıdır. İkinci Enternasyonal toplumun eski biçimini korumayı hedeflemekte ve işçilere ihanet etmektedir. Tüm işçiler, proletarya savaşının önderi olan Komünist Enternasyonal'in bayrağı altında biraraya gelmelidir. Devrimci çağda, devrimci savaşın araçları öncelikle uygulanmalıdır. (Gösteriler, grevler, genel grevler, silahlı devrim) En önemlisi, proletarya siyasi araçlara ve parlamentoya yüz çevirmemelidir. Parlamentoya giriş varolan siyasi duruma bağlıdır ve bu konudaki karar her ülkenin örgütlerince verilmelidir.

2- Kapitalizmin egemenliği altında çok güç koşullarda çalışan yetişkinlerin durumuna kıyasla, çalışan gençliğin durumu daha dayanılmaz haldedir. Düşük ücretler, uzun çalışma günü, işverenlerin ve üstlerinin kötü muamelesi gibi gerçekler genç işçilerin bu durumunu karakterize etmektedir. Zanaatkarların durumu daha da kötüdür. Çıraklar tamamiyle ustalarının kölesi halindedir. Genç işçilerin üzerindeki bu sınırsız sömürü onların zihni ve bedeni gelişmelerini kısıtlamaktadır. Sosyalist olmayan devlet çalışan gençliğe yalnızca, onları her zaman çalışmaya hazır ve istekli bir hale getirmek ve sömürmek için gerekli olan eğitim ve bilgiyi verir. Burjuvazi gençliği kendi ideolojik çemberi içerisine çekmeyi hedefler. Okullar, dini kulüpler, sosyalist olmayan kulüpler ve militarizm işçi gençliği sosyalizm kavgasına yabancılaştırmak ve onlara emperyalizmin sadık askerleri olmayı öğretmek amacını taşır. Dünya savaşı gençliğin durumunu daha da kötüleştirdi. Milyonlarcası toplara yem olmak üzere cepheye gönderildi, yeni milyonlar kapitalist üretimin içine çekildi. Devlet ve işverenler gençliğin gücünü kullanarak büyük kârlar sağlarken, gençlik yalnızca birkaç politik ve kişisel haktan başkasına sahip değildir. Bu durum gençliği, işçi sınıfının bir parçası olarak, militarizme karşı amansız bir savaşı kabul etmeye zorlar.

3- Özel işçi gençlik örgütlerinin oluşumu aşağıdaki şekilde belirlenir:

a) Gençliğin üretim sürecindeki ve toplumdaki yeri, gençliği çıkarlarını savunmak için savaşmaya zorlar. (İş karakterinin değişmesi, okulların biçimlendirilmesi)

b) Gençliğin psikolojik özellikleri (duyguların düşüncelere egemen olması, kolay algılama yeteneği, yeniliğe ve devrimci düşüncelere duyarlılık, fedakarlıkta bulunma isteği ve eylem yapmaya hazır olma)

c) Gençliğin sosyalist ve devrimci eğitimi için özel yöntemlerin gerekliliği (bağımsız örgütsel çalışma, siyasi çalışmalara aktif katılım, gençliğin, sonraları işçi sınıfı savaşçıları ve devrimci hareketin temsilcileri olarak ivedilikle gereksinme duyacağı yeteneklerini öğrenmesini sağlayacak tüm yöntemlerin uygulanması)

d) İşçi sınıfı gençliği, proletaryanın en aktif ve en devrimci kesimidir. Bugün, komünist gençlik örgütlerinin en önemli görevleri işçiler arasında sürekli olarak siyasi ajitasyon, siyasi çalışmaların örgütlenmesi ve gerçekleştirilmesi, komünizm için doğrudan doğruya savaşma, kapitalist yönetimin yenilgisine yardım etme ve gençliği komünist toplumun kurucuları olacak şekilde eğitmedir.

e) Komünist gençlik örgütleri, tüm sosyalist olmayan partilere karşı, burjuvazinin has uşakları olan tüm sağ kanat sosyalistlerine karşı (Scheidemann, Renner, Bissolati, Renaudel, Henderson, Compers, Troelstra, Branting, Vandervalde vs.) ve kapitalist toplumu kararsızlıklarıyla destekleyen sosyalist merkeze karşı (Kautsky, MacDonald, Robert Grimm, Bower vs.) enerjik bir savaş sürdürmektedir. Bu örgütler, aynı zamanda, proletarya diktatörlüğünün kazanılmasına yönelik siyasi mücadeleye karşı olan, bu mücadelenin siyasi bir parti tarafından yönlendirilmesi düşüncesini reddeden ve proletaryanın merkezileşmesine karşı çıkan sendikaların ideolojisine karşı da savaşmaktadır. Aynı şekilde, genellikle, kapitalizmden komünizme geçiş döneminde bir proletarya devletinin gerekliliğine karşı çıkan ve ekonomik alanlardaki orta sınıfın görüşlerini yayan anarşik ideolojiye karşı savaşırlar. Yukarda adı geçen partilere bağlı tüm gençlik örgütlerine karşı da aynı mücadeleyi sürdürürler. Siyasi mücadelelerinde gençlik örgütleri, ülkelerinden üçüncü Enternasyonale katılmış olan parti ya da fraksiyonların programını, ya da parti ile olan örgütsel ilişkiyi iki ilke belirler.

1. Gençliğin bağımsızlığı,
2. Yakın ilişki ve karşılıklı yardımlaşma.

f) Komünist gençlik örgütleri sosyalist olmayan militarizmin tüm idealist ve pratik biçimlerine karşı savaşmalarına rağmen, liberal ve pasifist görüşler savunmazlar. Emperyalizmi yenmek, burjuvazinin ataklarına karşı muzaffer proletarya diktatörlüğünü korumak için, işçi sınıfının silah kullanmak zorunda kalacağını bilirler. Komünist gençliğin parolası sosyalist olmayan militarizme karşı olmak ve Kızıl Ordu'yu kurmak için proletaryayı silahlandırmaktır.

g) Proleter gençliğin ekonomik durumunun gelişmesi için mücadele etmek, gençlik örgütlerinin en önemli görevlerinden biridir. Gençlik çalışmasının biçim değiştirmesi yalnızca komünist toplumda olanaklıdır. Kapitalist yönetim altında, gençliğin durumunun kısmen iyileştirilmesi, işverenler ve sosyalist olmayan devletle işbirliği yaparak değil, ancak devrimci mücadeleyle başarılabilir.

h) Komünist gençlik örgütlerinin başlangıçtaki görevi: Bilinçli komünist savaşçıların ve geleceğin komünist toplumunun kurucularının eğitilmesidir. Komünist bilinçlilik ve mücadele yeteneği, siyasi mücadelede yer almakla ve sosyalist olmayan ideolojiye karşı kesin bir silah olan, teorik ve sosyalist eğitim aracılığıyla başarılabilir. Sosyalist eğitimle bağıntılı olarak siyasi mücadeleye aktif katılım, genç proleter savaşçılarının eğitim yöntemidir.

i) Komünist gençlik örgütleri, gençliğe Marksist anlamda, kapsamlı bir eğitim vermeyi ve böylece kültür düzeylerini yükseltmeyi kendilerine görev edinirler. Proletaryanın özgürlük savaşını yönlendirmek için ivedilikle gereksinme duyduğu bilgileri burjuvaziden koparıp almalı ve ayrıca bilime, edebiyata ve sanata giden yolları fethetmelidir. Yeni komünist toplumun görev bilincine sahip işçileri, kızıl askerleri, aydınları, teknisyenleri, organizatörleri, filozofları, şairleri ve sanatkarları bu çerçeve içerisinden ortaya çıkmalıdır. İşçi sınıfı gençliği ve onun örgütü, komünizm düşüncesi üzerine kurulu yeni proletarya kültürünü inşa etmekle görevlidir.

j) Komünist gençlik örgütleri proleter gençliğe sağlam ruhlu ve sağlam bedenli insanlar olmayı öğretmelidir. Bu nedenle, komünist gençlik örgütleri gençliğin bedensel eğitimini geliştirir. Bütün diğer tüm çalışmaların yalnızca bir parçası olan bu iş, işçi sınıfı gençliği açısından büyük önem taşır.

k) Komünist gençlik örgütleri proleter gençlik kitlelerini kendi saflarına kazandırmaya önem vermekle beraber, bu başarı komünist program ve taktiklerin bulanıklaşması pahasına olmamalıdır. Komünist gençlik örgütlerinin, tarım işçileri ve fakir çiftçiler arasında yapacağı ajitasyon çok önemlidir.

l) Komünist Gençlik Enternasyonali sosyalist aydınların özel örgütlerinin gerektiğinden daha fazla olduğu kanısındadır. Öğrenci gençlik arasındaki dürüst devrimciler proleter gençlik örgütlerinin eşit insanlar ve yoldaşlar arasında, yoldaşlar olarak üyesi olmalıdır. Yaygın gençlik örgütleri içerisinde aydın gençlik gruplarının oluşturulması her ülkenin özel koşullarına göre karar verilmesi gereken bir konudur.

m) Devrimci çağda, proletarya savaşı ancak, uluslararası bir düzeyde başarılı olabilir. Bu, gençliğin savaşıyla da ilgilidir. Bu yüzden proleter gençlik örgütleri Komünist Gençlik Enternasyonalini oluşturmak üzere birleşmektedir. Gençlik Enternasyonalinin başlıca görevi farklı ülkelerdeki komünist gençlik örgütlerinin mücadelesinin ve tüm çalışmalarının merkezi yönlendiriciliği yapmaktır. Onun aldığı kararlar tüm gençlik örgütlerince yasa sayılmalıdır. Onun pratik çalışması, uluslararası ajitasyon ve siyasi hareketlerin yönlendirilmesini kapsar. Uluslararası gençlik örgütlerinin çalışmalarıyla ilgili genel düzenlemeler yapma, bu örgütleri maddi ve manevi yönden destekleme, yeni örgütler kurma ve tüm ülkelerin proleter gençlik örgütlerini bir araya getirme görevini üstlenir.

n) Komünist Gençlik Enternasyonali Üçüncü Enternasyonalin ilk kongresinde alınan kararlar üzerine kuruludur ve bu komünist enternasyonalin bir parçasını oluşturur. Komünist Gençlik Enternasyonalinin genel merkezi, Üçüncü Enternasyonale örgütsel yönden bağımlıdır ve bir savaş ekibi gibi onunla işbirliği yapar.

SGB'den DDGF'ye

Ülkemiz gençliği azgınlaşan faşist saldırılara karşı cesaretle savaşıyor. Türkiye'yi emperyalizme bağlayan zincirleri kırmak için, baskısız ve sömürüsüz bir toplum kurmak için verilen mücadelede aktif olarak yer alıyor. Ülkemiz gençliği çok iyi bilmektedir ki bu mücadele tüm dünyada yürütülen bağımsızlık, demokrasi, toplumsal ilerleme ve sosyalizm mücadelesinin kopmaz bir parçasıdır.

Türkiye gençliği ve onun bilimsel sosyalist gençlik örgütü SGB dünya gençliğinin antiemperyalist mücadelesinin önemli bir odağı olan DDGF'nin kuruluş gününü ve dünya gençlik ve öğrenci haftasını bu bilinçle coşkunluk içinde kutlamaktadır.

Örgütümüz, DDGF'nin kuruluş gününü, gençlik ve öğrenci haftasını ülkemiz gençliği arasında enternasyonalist bilincin yaygınlaştırılması ve derinleştirilmesinin bir aracı olarak değerlendirmektedir. Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'nun 33. kuruluş yıldönümünü kutlarken Merkez Komiteniz aracılığıyla tüm dünya gençliğine dost ve militan selamlarımızı iletiriz.

Sosyalist Gençlik Birliği
(SGB)
Merkez Yönetim Kurulu adına
Genel Başkan Ökkeş Ünlübayır

SGB'den KOMSOMOL'a

Yoldaşlar,

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin 61. yıldönümünde Sovyet Gençliğine ve örgütleri Komsomol'a yoldaşça selamlarımızı iletmekten büyük bir mutluluk duyuyoruz.

Lenin'in belirttiği gibi bu büyük gün bizden uzaklaştıkça O'nun dünya çapındaki muazzam önemi daha iyi anlaşılmaktadır. Türkiye gençliği yeni bir çağ başlatan bu büyük olaydan dersler çıkarmakta ve Ekim Devrimi'nin açtığı yolda azimle yürümektedir. Sovyet Gençliğinin Ekim Sosyalist Devrimi'nin hazırlanış ve yapılışına olan katkısı, daha sonra sosyalizmin inşasında gösterdiği kahramanlıklar dünya gençliğinin yüreğini gurur ve hayranlıkla doldurmaktadır.

Yaşasın Enternasyonalizm.

Sosyalist Gençlik Birliği
(SGB)
Genel Başkan
Ökkeş Ünlübayır

M
ANTİ-FAŞİST
DEMOKRATİ

Geçtiğimiz günlerde siyasal tartışmalar MHP etrafında yoğunlaşmış, faşist partinin kapatılmasının gerekip gerekmediği köşe yazarlarını meşgul etmiş, CHP ve MHP arasındaki söz düellosunun iyice keskinleşmesi bu tartışmaları daha da körüklemiştir. MHP'nin kapatılması, faşist yuvaların dağıtılması konusunda tavrı belli olan devrimci-demokrat çevreleri ise özellikle 7 TİP'linin öldürülmesi olayından sonra faşizme karşı mücadelenin biçim ve araçları konusu meşgul etmiştir. Faşizme karşı mücadelenin iyice güncelleştiği ve ne olduğu belirsiz "birlik" çağrılarının ortalığı yeniden kaplamaya başladığı bir sırada DİSK'in çağrısıyla "demokratik platform" toplanmış, antifaşist birlik yolunda önemli bir başlangıç adımı atılmıştır.

MHP'nin kapatılmasının siyasal ve toplumsal koşulları oluşmuştur

Esas olarak elindeki mevzileri koruma durumuna düşen ama bu arada ya tutarsa hesabı göle maya çalmaya devam eden faşist hareket, amaç, yöntem ve araçlarının deşifrasyona uğraması süreciyle birlikte gittikçe köşeye sıkışmaktadır. Köşeye sıkıştıkça paniğe kapılmakta, kadro ve sempatizanları arasında demoralizasyon havası esmektedir. Yüzlerce "ülkücü" Almanya'ya siyasi iltica hakkı elde edebilmek için başvurmuşlar, başbuğ Alman faşist şeflerle görüşmelerde bulunmak üzere apar-topar bir Almanya seyahati yapmak zorunda kalmıştır. Çeşitli saldırı ve cinayet olaylarından dolayı yakalanan faşistler yakalandıktan sonra "bülbül" kesilmektedirler. Önce 4, arkasından 13 azılı faşistin cezaevinden kaçırılması da moral verici değil, bizzat kaçırılanlar için bile cesaret kırıcı olmuş, "bülbül" gibi ötemeleri için dillerinin kesilebileceğini de bilen bir ikisi çareyi hemen teslim olmakta bulmuştur. Çoktan beri göstermelik olarak kullanılan ÜOD'nin Asliye Ceza Mahkemesince kapatılması sembolik bir anlamı olsa da faşizmi tehdit etmiştir. Aynı günlerde MHP Genel İdare Kurulu yayınladığı ve Anayasa suçu işlediği -varlığı da Anayasa suçudur ya- bir bildiri nedeniyle savcılığa çağrılmıştır.

Kalın hatlarıyla özetlediğimiz gelişen olaylar göstermektedir ki MHP'nin kapatılmasının toplumsal ve siyasal koşulları oluşmuştur. Türkeş kırk kocadan "bakire" kaldığını iddia eden kadınlar gibi pir-ü pak olduklarını söyleye dursun, insanlık düşmanı kanlı yüzleri iyice açığa çıkmıştır. Bundan sonra MHP'nin demagojilerle soluklanmasına müsade etmemek faşizmin üzerine üzerine gitmek, tüm gerçek demokratların ihmal edilmez bir görevidir.

Bir yanda faşist hareketin burjuva demokrasisinin kopmaz bir parçası olduğunu savunan gericiler ve sözü bu demeye getiren sözde demokratlar. Öte yanda "MHP'nin kapatılmasının Anayasa suçu olacağını" cesurca söyleyen samimi demokratlar. İçinde yaşadığımız günlerde gerçek demokratlarla, Demokrat Parti'li kadar "demokrat" olanları birbirinden ayıracak nokta faşist yuvaların dağıtılması konusunda alınan tavır olacaktır.

Sosyal demokrasi cinayete ortak olmamalıdır

Bu noktada sosyal demokrasi neyi planlamaktadır? Ecevit ve İçişleri Bakanı yaptıkları konuşmalarda sık sık "işin sonuna gelindiğinden", "kaynaklara inildiğinden" söz ediyorlar. Ve MHP'yi açıkça "sağ şiddet eylemlerinin" kaynağı olarak gösteriyorlar. Amerika pekçok kere yeniden keşfedildi ama bu kez kaşifin sosyal demokrasi olması tartışılmaz bir olumluluk. Ne var ki edilen sözler söz olarak kalıyor. Faşist hareket burjuva demokrasisinin şaibeli, şaibeli ama meşru parçası olarak kalacaktır. Görülen o ki siyasal iktidarın niyeti budur. Bir uçta yan kuruluşları ile birlikte MHP, öte uçta aşırı sol propagandası sürüp gidecek TRT ve yönlendirilebilen basın bu doğrultuda yayın yapacaktır. Böylelikle ve bu yolla MHP'nin eli silahlı bir parti olduğu kanısı yaygınlaştırılacaktır. Ama hepsi bu kadar. Bütün yaptıklarına rağmen mevcut devlet yapısını nitel değişikliğe uğratarak faşist diktatörlük kurmak isteyen MHP "özgürlükçü demokrasinin" bir parçası olmaya devam edecektir.

Görülen budur ve böyle olduğu takdirde sosyal demokrasi faşizm suçuna ortak olacaktır. Öyle ya cinayet işleneceğini ve işleyecek olanı bileceksin ve hem de buna göz yumacaksın. Eğer faşist yuvaların ve onların merkezlerindeki MHP'nin üzerine gitmez, söz düellosu ile yetinirse sosyal demokrasinin durumu da bu olacaktır. Ve bu aynı zamanda kendi iktidarının üstünün gerici ve faşist güçler tarafından çizilmesine de imkan hazırlamak demektir. Gına getirici bir şekilde takrarladığı "aşırı sağ, aşırı sol" dengeleme demagojisi kendisini kurtarmaya yetmez.

Faşizme karşı birlik ve mücadele

MHP'nin kapatılması, gizli açık faşist yuvaların dağıtılması. Gündemdeki baş sorun budur.Faşizme karşı mücadelenin yöneltilmesi gereken hedefi budur. Sosyal demokrasinin MHP'nin manevra alanını kısmak ama onu şaibeli de olsa burjuva demokrasisinin bir parçası olarak göstermek şeklindeki planlarını ileriye doğru zorlayacak olan sosyalistlerin, devrimci-demokratların örgütlü mücadelesidir. Sadece zorlamak mı? Kuşkusuz hayır. Konuyu yalnızca bu şekilde ele almak, antifaşist mücadeleyi sosyal demokrasinin kuyruğuna takmak olur ki, bunu yapanlar birer reformist olmaktan öte gidemezler. Sosyal demokrasiyi eleştiren sosyal demokrasi kuyrukçuları olmaktan öte gidemezler. MHP'nin kapatılması, açık ki bu konuda son karar merci sosyal demokrasidir. Dolayısıyla onu zorlamanın büyük önemi vardır. Ne var ki antifaşist mücadele MHP'nin kapatılması mücadelesi ile sınırlandırılamaz. MHP'nin kapatılması ve dağıtılması, bu ikisi içiçe girmiştir ve daha önemli olanı dağıtılmasıdır. Doğaldır ki MHP ile birlikte faşist yuvaların dağıtılması da beraber yürüyecektir. Bunun için temel mücadele yöntemi kitlesel mücadeledir. Faşizmin üzerine kitlesel olarak yürümek sadece büyük alanlarda yapılacak protesto gösterileri olarak anlaşılmamalıdır. Bir işyeri, bir mahalle, bir okul içinde gereklidir kitlesel antifaşist mücadele. Ve bu mücadele elbette ki çeşitli araçlar yeri geldiğinde, şartlar değerlendirilerek kullanılacaktır. Yani faşist yuvaların dağıtılmasında esas görev sosyalistlerin, devrimci-demokratlarındır.

Burada söylediklerimiz ideal olanıdır. Sosyalist ve devrimci-demokrat hareketin içinde bulunduğu aşamada tek tek hiç bir siyasi hareket bu ideal olanı gerçekleştirebilecek güçte değildir. Olsa olsa bazı bölgelerde uygulayabilecek güçte olunabilir. Antifaşist güçlerin birliği ise böylesi bir mücadeleyi verebilecek güçlü ve titiz bir örgütlenmeye ulaşabilmekten oldukça uzaktır. Dolayısıyla zaaf ve eksikliklerin olması doğaldır. Bu aşamada yapılabilecek olan ve yapılması gereken özellikle bazı birimlerde güç ve eylem birliğini oluşturarak mahalle, okul, işyeri gibi böylesi yerlerde faşist yuvaların dağıtılmasını sağlamaktır.

Faşizmin teşhirinin ve kitlelerle sınırlı da olsa mevcut olan bağlarının koparılarak tecritinin sağlanması için, sosyal demokrasinin cesur adımlar atmasını sağlamak için, sağa da sola da vurmak niyetlerini boşa çıkarmak için DİSK'i, tüm demokratik kitle örgütlerini, gençlik örgütlerini güçlü ve kitlesel bir mücadele bekliyor. Herşeyden önce bu, birlikte verilecek [illegible] mücadele demektir. Bu birliğin ilk önemli adımı "[illegible]mokratik Platform"la atılmıştır. Sol siyasi hareketin içinde bulunduğu durumdaki geçerliliği olan en iyi çözüm budur. Antifaşist ve devrimci mücadelenin bu aşamasında gerekli olan ve daha ileri birlikteliklere basamak teşkil edebilecek olan budur.

Ve bu aşamada gerekli olan kofluğu sosyal pratikte defalarca görülmüş olan grup çağrılarını yeniden piyasaya sürmek ya da mücadelenin ülkenin özgül koşullarındaki gelişimini bir yana bırakarak "modeller" önermek veyahut da böbürlenip durmak değildir. Sosyalist hareket bıktırıcı bir şekilde bütün bunları yapanlarla doludur.

UDC adı takılıp bir yılı aşkın bir süre önce kurulduğu ilan edilen, aradan bu kadar süre geçtikten sonra bu kez kurulmaya çalışıldığı söylenen, söyleyenlerden başka herkesi tebessüm ettiren öneriler yeniden piyasaya sürülmeye çalışılıyor. Artık kofluğu üze[illegible] söz etmenin bile gereksiz olduğu bu türden önerile[illegible] elbette ki antifaşist mücadelede bir yere varılamaz. Varılmak bir yana, yol bile alınamaz. Yalnızca söyleyenler taraftarlarına şırınga yapabilirler. Onun da etkisi ilanihaiye sürmez.

Bir de "model" önerenler var. Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm kavgasının Türkiye koşullarında verildiğini ve ülkemiz solunun içinde bulunduğu durumu bir yana iterek "model" öneriyorlar. En açık şekliyle bu mekanizm tasfiyecilikte görülüyor. "Birlik işçi sınıfı partisi-antifaşist cephe-halk cephesi" sıralamasını zincirleme yapıp her işin başına şekilsiz bir "birlik" kavramı yerleştirerek mücadeleyi dışardan seyredip "vaaz" veriyorlar. Oportünizmin ve revizyonizmin etkinliğinin birlik önündeki en önemli engel olduğunu, bu durumun işçi sınıfı ve devrimci-demokrat hareket içinde bilimsel siyasi hattın hakimiyetinin sağlanmasıyla aşılabileceğini görmek istemiyorlar. Hangi somut şekle bürünürse bürünsün, birliğin sağlanması bu süreçle at başı gidecektir. Ve bugünden yarına birliğin sağlanması ihtimali gözükmediğine göre bu dağınık durumdaki mücadele perspektifini çizmek gerekir. Bu böyleyken ve zaten "birlik, birlik" diye yalvarıp yakarmalar "kubbede kalan bir hoş seda" olmaktan öte gidemiyorsa, her işin başına sosyalist birlik koymak, olması gerekenle mevcut somut durumu birbirine karıştırarak kapıları kilitlemek olmaktadır. Bunu yapanlar "teorik gevezelikle" "iştigal" edip mücadelenin seyircisi durumuna düşmektedirler.

Başka yaklaşımla ama benzer bir noktaya "işçi sınıfının almaşıksız seyircileri" ismini haketmek için elinden geleni yapan TİP düşmektedir. Doğruyu bilirler. Herşey onlardan sorulur. Ama hiç birşey yapmazlar. Yalnızca "örgütlü birleşik güç yenilmez" diye malumu ilan etmekle yetinirler.

HP,
MÜCADELE VE
K PLATFORM

Bireysel terörizme karşı çıkmak tüm devrimcilerin görevidir

Tartışılan bir konu da faşizme karşı mücadelenin biçim ve araçları:

"Herhangi bir eylem eğer emekçi halklarımızın direniş mücadelesini güçlendiriyorsa, faşist demagojileri dağıtıp halk güçlerine moral veriyorsa, faşistlerin taktiklerini boşa çıkarıp halkın direniş azmini güçlendiriyorsa, hangi araçla, kaç kişiyle gerçekleştirilirse gerçekleştirilsin, halkımızın direniş mücadelesinin bir parçasıdır; bireysel terörizm değil. Önemli olan araç ve eylemin biçimi değil, eylemin siyasal içeriğidir." (D. Yol, s. 23)

MHP İstanbul İl Başkanının öldürülmesini "bir iki faşistin öldürülmesi" (aynı sayı, s. 2) olarak değerlendiren D. Yol, alıntıdaki yuvarlak ve muğlak sözlerle bireysel terörizmi mahkum etmekten kaçınarak aksine destek atıyor. U. Mumcu'ya kızarak, O'nu devrimcilere akıl öğretmekle suçlayan D. Yol'un gerçekte U. Mumcu'dan bile Marksizm dersi almaya ihtiyacı var. MHP il başkanının cenazesinin kaldırıldığı gün D. Yol yazarlarının İstanbul'da bulunmadığı, sonraki günlerde de günlük gazeteleri izlemediği anlaşılıyor. Eğer gelişen olayları biraz izleyebilseydiler bu "acele-ci" eylemin "emekçi halklarımızın direniş mücadelesini" güçlendirmediği, "faşist demagojileri dağıtmak" bir yana ona önemli bir materyal teşkil ettiğini, "faşistlerin taktiklerini boşa çıkartmak" bir yana tamamladığını kolayca görebilirdi. Ve bu şartlarda bir devrimciye düşen görevin faşist taktiğin bir parçasıymış gibi gerçekleşen bu eylemi ve yapanları kınamak olduğunu kavrayabilirdi. Ama, doğrusu bunu yapmalarına sırtlarındaki "Çayan küfesi" engeldir. Cenaze günü birçok D. Yol'cu sokağa çıkamazken, faşistlerin düzenlediği tören nedeniyle dükkanların kepenkleri indirilirken, az çok antifaşist tavır alabilen birçok kişi kuzunun kurt postuna bürünmesini sağlayan bu olay nedeniyle faşist partinin mağdur edilmiş pozlarına kanıp ona geçmiş olsun derken, D. Yol'cular hâlâ "bir iki faşistin öldürülmesinden şikayetçi olanlar" deyip faşist demagojiyi etkisizleştirmeye çalışanlara sataşmakla meşguldür.

Eğer araç ve eylemin biçimi bilime ve ülke koşullarına uymuyorsa bunu gerçekleştirenler ve bu eylem devrimci olamaz. "Halkın direniş azmini güçlendiremez" vb. D. Yol önemli olan "siyasal içeriktir" diyerek kendisini devrimci olduğunu iddia eden herkes devrimcidir demeye getiriyor. Yukarıya aldığımız sözlerden bir tek anlam çıkabilir. "Bireysel terörizm diye birşey yoktur". Öyle ya hangi araçla, kaç kişiyle ne yaparsan yap, eğer kendine antifaşist diyorsan yaptığın iş bireysel terörizm değil "halkımızın direniş mücadelesinin bir parçasıdır." Halbuki bireysel terörizm diye birşeyin varolduğunu, bütün dünyada (sosyalist dünya hariç) çeşitli nüanslarıyla "faaliyet"(!) gösterdiğini, marksizm-leninizmin bütün gelişimi boyunca birçok şey yanında bireysel terörizmle de uğraşıp, mahkum ettiğini artık U. Mumcu gibi yalnızca dürüst bir demokrat olanlar dahi biliyor. Çok cılız olsalar da herhangi bir etkinlikleri bulunmasa da ülkemizde de böylesi "gruplar" vardır. Ve sadece sosyalistlerin değil tüm devrimci demokratların görevi bunlara karşı çıkmaktır. Silah deyince devrimciliği, devrimcilik deyince silahı aklına getirenler yalnız ve yalnızca umutsuzluğun çılgınlığa sürüklediği küçük burjuvalardır. D. Yol Lenin adını daha az ağzına almalı ama Lenin'i daha çok okumalıdır. Hiç kuşkuları olmasın bu Çayan'ı okumaktan daha yararlı olacaktır.

Silah ele almamak için yemin edenler

7 TİP'linin öldürülmesi olayının ertesinde TİP Genel Başkanı yaptığı konuşmalarda esas olarak bir tek nokta üzerinde durdu. Haklı olarak bütün demokratik güçlerin tepkisini çeken bu konuşmalarda yürütülen mantık "faşistler 7 TİP'liyi öldürdü, o halde TİP işçi sınıfı partisi olduğunu kanıtladı" şeklindeydi. Aslında bu olay "TİP'in işçi sınıfının ciddi, biricik partisi" olduğunu değil, tam aksine olmadığını göstermiştir. Bir işçi sınıfı partisinin asli görevlerinden birisi de kadrolarını korumaktır. Hele Türkiye gibi hergün birkaç ilericinin katledildiği bir ülkede bu konu daha da önem kazanır. "İşçi sınıfının biricik partisi" ise en basit bir savunma anlayışı ve gerekliliğinden bile uzakta durmaktadır. Üyelerini adeta "peygambere" dönüştürmüş, kadrolarının korunmasını da ısrarla burjuvazinin kolluk kuvvetlerine bırakmıştır. Yöneticileri durmaksızın "faşistlerin bizi çekmek istedikleri alana gitmeyeceğiz" diye tekrarlayarak bireysel terörizmle, kendini her türlü yolla savunmayı aynı şey gibi göstermektedirler. Yani üyelerinin Bedri KORAMAN kadar olmasını bile engeller bir tutum içindedirler. TİP anlayışı üyelerini, bırakalım gerekli zamanlarda saldırıyı savunmadan bile yoksun bırakmaktadır.

Türkiye gibi emperyalizme bağımlı, burjuvazinin geleneksel olarak despotik bir karakter taşıdığı, güçlü bir faşist hareketin bulunduğu bir ülkede silah ele almamak üzere yemin etmek sosyalistlerin tavrı olamaz. Neyin ne zaman yapılacağını bilmek, somut durumu iyi değerlendirerek bilimin öngördüğü zengin mücadele metodlarını ve buna uygun araçları kullanabilmek; hepsinden önemlisi de bütün bunların altından kalkabilecek sağlam ve esnek bir örgütlenmeyi gerçekleştirebilmek. Sorun budur. Bu yolda çaba sarfetmeyenler kafalarını duvarlara vurmaktan kurtulamayacaklardır.

Demokratik platform

Demokratik Platform'un oluşturulması için başlangıç adımlarının atıldığı şu günlerde gerek DİSK'in gerek Platform'a katılacak örgütlerin daha da önemlisi siyasi hareketlerin son derece dikkatli olması gerekmektedir. Bilindiği gibi MC döneminde oluşturulan güçbirliği ancak belirli sayıda miting ve yürüyüşleri gerçekleştirebilmiş ve daha sonra da akamete uğrayarak kendiliğinden dağılmıştı. Bu güçbirliği çalışmasındaki yanılgı ve eksikliklerin iyi tespit edilmesi ve yeniden tekrarlanmaması Demokratik Platform'un başarılı olmasını sağlayacak, aksi halde Platform daha kurulmadan dağılacaktır.

Geçmişteki güçbirliği çalışmasındaki bir hata siyasi hareketlerin kendi bağımsız varlık ve eylemleriyle güçbirliğini birbirine karıştırmaları olmuştur. Bunun doğal sonucu olarak pratikte birincisi lehine ikincisi ihmal edilmiş ve giderek terkedilmiştir. Hangi konuda bağımsız eylem hangi konuda ortak eylem yapılabileceği gruplarca netleştirilememiştir. Konunun niteliği gereği ortak yapılması gereken eylemler tek olarak yapılmaya kalkışılmış, tek olarak yapılması gerekenler ise güçbirliğini "peşe takmak" umuduyla güçbirliğinin sorunu haline getirilmiştir. Böylece güçbirliği siyasi tartışmalar içinde boğulup gitmiş, bir iki basın bülteninden başka sonuç çıkmamıştır. Bütün bunlarda "grup kariyerizmleri" baş neden olmuştur.

Bununla bağıntılı olarak özellikle bir grup sürekli olarak güçbirliğini sabote etmek çabasında olmuştur. Sık sık çalışmaların dondurulmasını önermiş, demokratik örgütlerin içişlerine müdahale etmiş, pek bilinen UDC nedeniyle adeta güçbirliği içinde güçbirliğini bozmak için bulunmuştur. Öyle ki hemen her toplantıda bütün diğer örgütler "ilerlemecilerle" uğraşmak zorunda kalmışlardır.

Demokratik Platform çalışmalarının başladığı şu günlerde her siyasi hareket güçbirliğinin işlevi ile kendisinin işlevi arasındaki farkı iyice tespit etmeli ve samimi davranmaktan kendisini sorumlu saymalıdır. Genel olarak bütün örgütler ise "grup kariyerizmlerini" platformun baş sorunu haline getirmeye yeltenenlere karşı kararlı olmalıdır. Gerektiğinde ihraç bile gündeme gelmelidir. Ve daha baştan bu konuda titiz olunmalıdır. Herkesin olması iyidir. Ama varlıkları Platformun varlığını tehdit eder hale gelenlere de güle güle demeyi bilmek gerekir.

Geçmişte güçbirliği çalışmalarının başarılı olamamasının şimdi kendiliğinden giderilmiş bir nedeni de DİSK'in katılmayışı idi.

Bir diğer sorun Platform'un gerek iç örgütlenmesi gerekse de bu örgütlenmenin daha alt birimlere yansımasının iyi becerilmesidir. İlk planda programıyla, katılan örgütler için bağlayıcı niteliği olan bir nevi tüzüğüyle ve icrasıyla merkezi yapının oturtulması gerekmektedir. Bu yapı oturtulmadan çalışmaların şehirler çapına yayılması "anarşi" doğuracaktır.

Türkiye solunun ideolojik mücadele boyutlarını çoktan aşmış durumu kuşkusuz güçbirliği çalışmalarını olumsuz yönde etkilemiştir. Platform çalışmalarını da etkileyecektir. Sağlamlaşmasını engelleyebileceği gibi, çalışmaların ağır işlemesine de neden olacaktır. Ancak içinde bulunulan şartlarda kaçınılmaz olan bu durum, aynı zamanda Demokratik Platform'u doğuran ve gerekli kılan durumdur da. Dolayısıyla ne az zamanda çok işler bekleyip Platform'u her sorunu çözecek "sihirli lamba" olarak görmeli ve ne de işlerin hızlı yürümemesine bakıp "bundan da iş çıkmıyor" diyerek yeni gariplikler peşine düşülmelidir.

Platform çalışmaları siyasal iktidarı oldukça tedirgin etmiştir. Ecevit bu tedirgin oluşu dile getirerek, demokratik kuruluşların birlikte mücadelesinin kendisini ürküttüğünü göstermiştir. Bu da göstermektedir ki her kim Demokratik Platform çalışmalarının başarılı olmasını engelleyecek yanlış tavırlar içinde bulunursa, yalnız faşistlerin değil sosyal demokratların da istediğini yapıyor demektir. Yani faşizme karşı olan güçlerin dağınık olmasına hizmet ediyor demektir. Ecevit "biz bu Platform'u kaale almayız" demek zorunluluğunu duyarken aslında bu sözlerle Platform'un eğer kotarılabilirse etkin ve siyasi iktidarın istediği gibi at oynatabilmesini de engelleyebilecek bir gücü ifade edeceğini kanıtlamıştır. Bu yüzden, antifaşist güçlerin dağınık durması işine gelen sosyal demokrasinin, önümüzdeki günlerde Platform çalışmalarını bozmak için birçok manevra yapması kuvvetli bir ihtimaldir. Platform çalışmalarına "çomak sokmak" çabalarını boşa çıkarmak en başta DİSK olmak üzere tüm demokratik örgütlerin görevidir.

Üniversiteler Yasa Tasarısı demokratik olmaktan uzaktır

Anayasa Mahkemesinin iptal ettiği 1750 sayılı Üniversiteler Yasası yerine yeni bir tasarının hazırlandığı kamuoyuna açıklanmış bulunuyor. Milli Eğitim Bakanlığı'nın, Üniversitelerarası Kurul'un görüşünü alarak hazırladığı bu yasa taslağı üniversite çevrelerinde tartışılmaya başlandı.

1750 sayılı yasa 12 Mart döneminde çıkartılmıştı. O dönemde bir taraftan ilericiler, yurtseverler, sosyalistler üzerinde faşist terör yoğunlaştırılırken, diğer taraftan nisbi olarak demokratik olan hangi kurum varsa o yok edilmeye çalışılıyordu. Anayasa başta olmak üzere, demokratik hak ve özgürlükleri kapsayan birçok yasa geriye doğru değiştirildi. Yeni antidemokratik yasalar çıkarıldı. Faşist uygulamalara yasal kılıf yapılmaya çalışıldı. Bu yasalardan biri de Üniversiteler Yasası'ydı. Gerici güçler anarşinin kaynağı olarak gördükleri üniversiteleri tam denetime almak, "kızıl prof'lar ve onların kışkırttığı öğrenciler" olarak gördükleri ilerici gelişimleri boğmak peşindeydiler. Bu yasa ile özerklik tamamen kaldırılarak, üniversiteler, hükümetin atadığı temsilcilerin çoğunluğu oluşturduğu Yüksek Öğrenim Kurulu, Üniversite Denetleme Kurulu gibi kurullarla doğrudan hükümete bağlanıyordu. Aynı dönemde çıkarılan Dernekler Yasasıyla da öğrencilerin demokratik mevzilerinden biri olan "Talebe Birlikleri" dağıtılıyordu.

12 Mart dönemi sonrasında Anayasa Mahkemesinin 1750'nin özerkliği engelleyen belli başlı maddelerini iptal etmesi, yeni bir yasa hazırlanması gereğini ortaya çıkardı. Bugünlerde parlamentoya sunulmak üzere hazırlanan yeni taslak Başbakan ve Milli Eğitim Bakanı tarafından "çağdaş bir yasa tasarısı" olarak yorumlanıyor. Ama bu taslakta birkaç ileri ilke olmakla birlikte, 1750' nin boşluklarını doldurmaya yönelik olduğu anlaşılmaktadır.

Hükümetin bugünlerde yasalaştırma çabasında bulunduğu zamanında kendisinin bile karşı çıktığı antidemokratik maddelerle dolu tasarılar yanında Üniversiteler Yasa Tasarısı da politikasını bütünleyen birisidir. Bu taslakların mantığı "anarşiyle" mücadeledir. Sosyal demokrasiye göre de anarşinin kaynaklarından birisi üniversitelerdir. MC' nin "devleti yıprattığını" iddia ederek, kendi misyonunu "devleti onarmak" olarak belirleyenler bunu bir seri antidemokratik yasalarla gerçekleştirme çabasındadırlar. Bir yandan da "demokratik, bilimden yana, çağdaş" görünmek sevdasındadırlar. Bu taslakta bu iki yan birleşmiştir denilebilir. Bir yandan hükümetin daha sıkı denetimini sağlayacak derecede merkezileştirecek maddeler getirilirken, diğer yandan muğlak da olsa bir takım ileri maddeler vardır. Bunda amaç, en başta devrimci öğrenci hareketini bazı yasal gelişmelerle çevirme etkisiz kılma hülyasıdır. Bu yazımız çerçevesinde yasa taslağının bazı ana noktalarını incelemekle yetineceğiz.

Denetimi artırıcı önlemlerden olarak "Üniversiteler Denetleme Kurulu" getirilmiş, Üniversitelerarası Kurul'un yetkileri olağanüstü şekilde artırılmıştır. Üyelerinin yarısı Danıştay ve Yargıtay' dan gelen Denetim Kurulu'nun disiplin ve ceza soruşturmalarını artırıcı, hesap sorucu bir konumu öngörülmektedir. Üniversitelerarası Kurul, üniversitelerin bir bütün olarak bağımsız çalışmasını engelleyecek şekilde yüksek öğretim politikasını, disiplin suçlarını, yönetime katılmayı, araştırma programlarını kesin olarak bağlayıcı şekilde belirlemektedir. Yine Milli Eğitim Bakanı'nın bu kurula istediğinde katılma, katıldığı toplantılara başkanlık etme yetkisi verilmektedir. Yeni düzenlemeyle bu kurullar tartışmalardaki deyimle adeta "Üniversite Bakanlığı" durumuna gelmektedir. 77. madde ile *"Hükümetin üniversite yönetimine el koyabilmesi"* getirilmekte, madde 74 ile *"güvenlik kuvvetlerinin.. herhangi bir izne bağlı olmaksızın üniversite binalarına ve eklerine her zaman girebilmesi"* öngörülmektedir. Tüm bu tedbirler üniversitelerin özerkleşmesini engelleyici ve demokratik olmaktan uzaktır.

Yüksek öğrenim kurumlarını tek bir çerçevede toplayan "bütünlük ilkesi"nin getirilmesi, özellikle MC döneminde faşistleştirilme girişiminin kolaylıkla başarıldığı Milli Eğitim Bakanlığı'na doğrudan bağlı kurumların, neye göre işlediği belli olmayan akademilerin, özel yasayla işleyen ayrıcalıklı üniversitelerin yasa kapsamına alınması olumlu bir adımdır.

Önemli bir yenilik de "asistanların ve öğrencilerin yönetime oy hakkı ile katılmasının" öngörülmesidir. Üniversite özerkliğini kendi "kastlarının" saltanatı sanan bazı öğretim üyeleri dışında hiç bir kesim üniversite yönetiminde bulunamıyordu. Asistanların ve öğrencilerin yönetime katılması ileri adım olmasına rağmen, bunun yönetmeliğinin yapılması ve oranı, öğrencilerin ve asistanların bulunmadığı Üniversitelerarası Kurul'a bırakılmaktadır. Bu da sembolik olarak temsili getirecektir. Üniversitelerin daha demokratikleşmesini, sağlıklı işleyişini etkileyecek olumsuzlukları getirecektir. Çalışanların yönetime katılması konusunda herhangi bir girişim yoktur. Öğrencilerin örgüt kurabilmeleri üniversitelere bırakılmaktadır. Öğrenciler Üniversitelerarası Kurul da dahil tüm yönetim kademelerine katılabilmeleri gerekirken, bu kısıtlanmaktadır.

Kürsü yerine bölüm getirilerek dar ve kapalı yapının yerine, ortak çalışmaya yönelik yapı oluşturulmaya çalışılmakta, tam gün çalışma ilkesi getirilmekle olumlu bir adım atılmakla birlikte, sermayenin bilimsel araştırmaları paraca beslemek suretiyle çalışma birimlerini kontrolünü mümkün kılacak açık kapılar bırakılmaktadır. Yeni kurulan üniversitelere öğretim üyesi yardımının düzenlenmesi öngörülmekle birlikte, öğretim üyeleri arasında ayrıcalığa yol açacak bir düzenleme getirilmektedir.

Bu yasa taslağı karşısında tavrımız olumsuz yönlerine karşı çıkarken, kısıtlı da olsa kazanılan hakların etkin bir şekilde kullanılması, genişletilmesi doğrultusunda olmalıdır. 10 yıl önce 1968'lerde devrimci öğrencilerin üniversite işgalleri vb. eylemlerde duyurdukları Üniversite Reformunun, bazı istekleri uzun yıllar süren mücadeleyle kısıtlı da olsa kazanılmıştır. Daha ileri mevzilerin kazanılmasında, devrimci öğrenci hareketin mücadele geleneği örnek teşkil edecektir. Özerk ve Demokratik Üniversite mücadelesi daha ileri adımlar atarak yükseltilecektir.

DEMOKRATİK TALEPLERİMİZ

* Üniversite Denetleme Kurulu kaldırılmalı, Üniversitelerarası Kurul'un yetkileri azaltılmalı, üniversite yönetimleri daha yetkili olmalıdır.

* Üniversite kitlesini oluşturan unsurlara serbestçe örgütlenme hakkı tanınmalıdır.

* Polis karakolları üniversitelerden, akademilerden ve yüksek okullardan kalkmalı, müdahale yönetimin iznine bağlı olmalıdır.

* Tüm üniversite çalışanlarına grevli, sendika hakkı tanınmalıdır.

* Yurtlar üniversite yönetimlerine bağlanmalıdır.

* Yönetmeliklerin yapılmasına ve uygulanmasına öğrenciler etkin bir şekilde katılmalıdırlar.

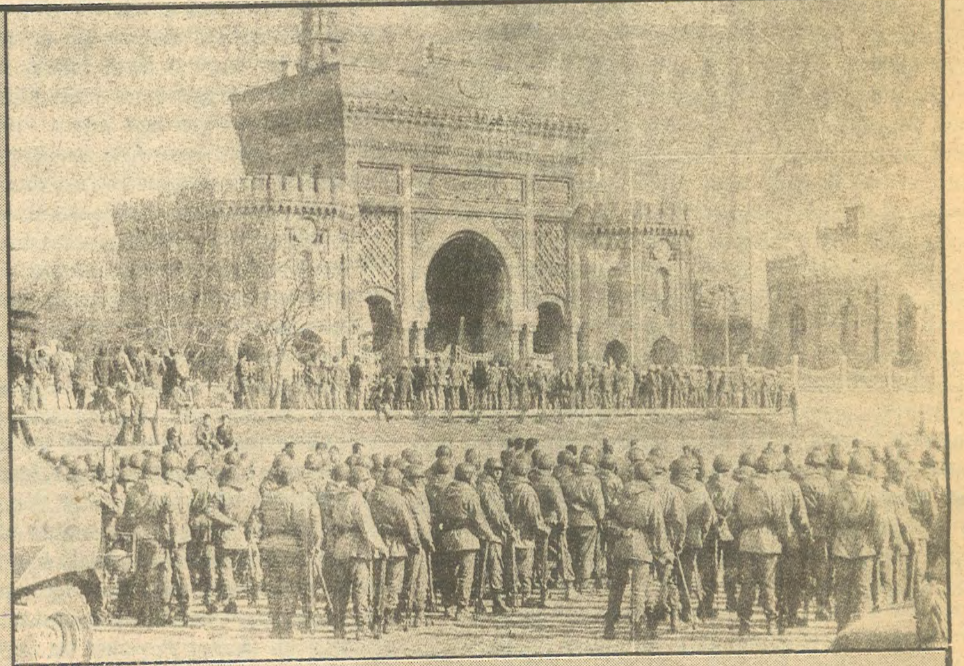
* Yabancı dil öğrenimi gönüllü olmalı, özendirici olanaklar yaratılmalıdır.

* Yabancı dilde eğitim kalkmalıdır.

* Öğrenim dili Türkçe olmalıdır. Doğu'daki üniversitelerde Kürtçe eğitim yapılmasının olanakları yaratılmalıdır.

* Üniversitelere bağlı kurumlarda Türkiye'deki halkların dillerini, kültürlerini, tarihlerini araştıracak bölümler kurulmalıdır.

İTÜ'NÜN KAPATILMASI VE İYG'NİN DEMOKRATLIĞI

Ord. Prof. Bedri Karafakioğlu'nun öldürülmesinden sonra İTÜ uzunca bir süre kapatıldı. Geçtiğimiz günlerde yeniden öğretime açılan İTÜ'nün kapatılmasına çeşitli tepkiler oldu, farklı bakış açılarından gelen tepkiler. Bazı sol gazetelerde bu duruma karşı "kapalılığın kaldırılması", "üniversitenin öğrenime açılması" savunuldu. Adı geçen gazetelerde bu görüşlerine gerekçe olarak: "... bilim adamlarına, öğrencilere yönelen" faşist saldırıların öğrenim kurumlarını kapalı tutma amacına yöneldiği de açıktır..." "Okulları kapatmanın faşist cinayetleri önleme yönünde en küçük bir rol oynamadığı geçmiş deneyimlerden görülmüştür" denildi. Ve "yapılması gereken"in "öğrenimi kesintiye uğratmak değil, devamlılığını sağlamak" olduğu belirtildi.

Faşist saldırıların, okulların açıldığı şu günlerde, ilerici öğrencilere ve öğretim üyelerine karşı süreceği, ilerici öğretim üyesi B. Karafakioğlu'nun katline benzer olayların olabileceği her an akılda tutulması gereken bir durum. Bu yüzden böylesi bir durumda öğrencilerin tavrının ne olması gerektiğini, sosyal demokrasiyi yergilerle izleyen bir değil, gerçekte devrimci olan bir öğrencinin öğrenci kitlesine nasıl bir yol göstermesi gerektiğini tartışmakta fayda var.

Yukarıda alıntı yaptığımız İYG, gördüğü kadarıyla, öğrencilerin okuma istemlerini dile getiriyor. Bu yüzden üniversitenin açılmasını istiyor. Buna diyeceğimiz yok. Zaten bu gazetenin genel demokrat niteliği bundan bir adım ileri gidememiştir: Öğrencilerin "okuması" dileklerine tercüman olmak. Ama gazete bu tavrıyla, kararı alan (hangi kafayla da alındığı bir yana) İTÜ Senatosu'ndan daha geriye düştüğünün farkında bile değil. "Okulları kapatmanın faşist cinayetleri önleme yönünde en küçük bir rol oynamadığı..."nı belirten gazete her halde çözümün gizli açık faşist örgütlerin dağıtılması olduğunu söylemek istiyor. Bedri Karafakioğlu'nun katledilmesi üzerine öğrenciler "katiller yuvası faşist MHP ve yan örgütlerinin kapatılmasını" istediklerine göre, bu olayı (B. Karafakioğlu'nun katledilmesini) bu istek doğrultusunda kullanmak nasıl mümkün olacak? Başka herhangi birşey söylenmediğine göre, (İYG'ye göre) "okulun öğrenime açılması" ile olacak. Oysa bu en hafifinden öğrencilerin dilek ve temennilerinden bir adım ileriyi görememektir. Dilek ve temennileriyle öğrenciler ne kadar demokratsa -ne fazla ne eksik- o kadar demokrat olmaktır.

Bedri Karafakioğlu'nun katledilmesinde, temenni edildiği halde gösterilmeyen tavır şu olmalıydı:

— Üniversite, faşist cinayetlerin ana kaynakları, MHP ve onun gizli açık yan örgütlerinin üzerine yürünmesinin gerekliliği için kapatılmıştır. Kapalılık, hükümet bu doğrultuda inandırıcı, somut adımlar gösterinceye kadar sürecektir. Faşist cinayet odakları kurutulmadıkça şüphe yok ki nice Bedri Karafakioğulları daha katledilecektir. Bu yüzden hükümetten, gerçekten katliamlara engel olmak istiyorsa, MHP ve onun gizli açık yan örgütlerinin kapatılması doğrultusunda davranmasını ve bunu yaptığına dair somut kanıtlar göstermesini istiyor.

Bu tavır İTÜ öğrencilerine ve tüm kamuoyuna en yaygın biçimde duyurulmalıydı. Üniversite Senatosu'nun bu doğrultuda davranması ve kapatmayı böylesi bir mantıkla ele alması sağlamak için uğraşmak gerekirdi.

İşte ancak böylece, bu doğrultuda atılacak adımlarla normal öğrencilerin dilek ve temennilerinden, Üniversite Senatosu'ndan ve hükümetten daha ileride, daha fazla demokrat olunabilirdi. Aksi halde sosyal demokrasiyi yeren sosyal demokrat izleyicilerden birşey değilsinizdir. Öğrencilerin normal dilek ve temennileri ne kadar demokratsa, siz de o kadar demokratsınızdır.

İYG ise, gerçekten sosyal demokrasiyi yeren bir sosyal demokrat işleyicidir ve öğrencilerin günlük dilek ve temennileri kadar demokrattır. Ord. Prof. Bedri Karafakioğlu olayı ve daha nice olay en açık biçimiyle bunu gösteriyor.

İstanbul'dan bir Genç Sosyalist

ŞİİR ve GENÇ SOSYALİSTLER

SADIK DAĞSELİ

Dünyanın Türkiye'sinde genç insanlar yaşıyor. Toplumsal koşulların baskısıla, bireysel dürtülerin etkisiyle en verimli, en coşkulu çağlarının kabına sığmazlığıyla asırlardır "delikanlı" sözünde somutlanan yapıyı günümüz koşullarında taşıyan insanlar... Gençliğin kesin yaş sınırlamalarıyla ayırt edilmesi mümkün değil. Ama insan yaşantısının belirli bir döneminde doruğuna varan ve aynı dönemi yaşayan toplumun diğer bireyleriyle aynı kategori içine konulmasını sağlayan birtakım özellikler var. Biz bu kategori içinde bir kesimden bu kesimin de bazı yanlarından söz etmeye çalışacağız.

Şu veya bu yoldan mevcut sömürü düzenine tepki duyan, zaman zaman tüm geçmişi inkara kadar varan keskin çıkışlarla bunu somutlayan insanlar az değil. Sosyalizmle henüz tanışma olanağı bulamamış olanları bir yana bırakacak olursak farklı yollardan da olsa sosyalizme adımını atmış örgütlü mücadele içinde yer almaya başlamış genç insanları içinde yaşatığımız toplumun şartlanmaları, yılların yerleştirdiği değer yargılarıyla birlikte ele almak gerekir. Dünyanın en değerli materyali olan insanları hele hele işçi sınıfı sosyalistlerinin ham maddesi olan devrimci gençleri, genç sosyalistleri bilimsel sosyalizmin potasında şekillendirmek pek güç ve büyük hassasiyet isteyen bir olaydır. Ve bu herşeyden önce "sevdasıyla, kavgasıyla, umuduyla" onları iyi tanımayı, yerli yerine koymayı gerektirir.

Gençler sorunlarıyla, zaaflarıyla, yanlış değer yargılarıyla ama mutlaka doğru hatta şekillendirilebilecek olumlu bir öz taşıyan varlıklarıyla yönelirler sosyalizme. Bu ilk adımdan başlıyan bir uzun zorlu süreç mücadeleye sadece boş gecelerini değil, tüm bir hayatını koyacak insanların oluştuğu süreçtir. Bilimsel sosyalist dünya görüşüyle silahlanmış sağlam bir örgütün çatısında yaşanır çoğunlukla. Gençlik yığınlarını sindirim sistemini bozmadan kucaklıyabilmek cesareti tam da böylesi bir örgüte vergidir. Kuşkusuz yaşanan düz bir süreç değildir ve bir çok ağrılarla sorunlarla geçecektir. Esas olan her adımda geçmişin olumlu yanlarıyla birlikte bir ileri aşamaya ulaşmaktır. Geleceğin toplumunu yaratacak insanlar elbetteki bu toplumun ürünüdürler. Bataklıkta yetişen bir çiçek gibi geleceğin habercisi, yeni bir dünyayı kuracak ellerin, yüreği, bilincin sahipleridir genç sosyalistler. Bu objektif olgu salt güzel sözlerle değil, mücadelenin her alanında, her aşamasında ortaya konması, kanıtlanması zorunlu bir olgudur.

Şiirden söz edeceğiz biraz. Kimi edebiyat dergilerindeki dipsiz tartışmalardan farklı (kuşkusuz bunların tümüyle gereksiz olduğunu düşünmüyoruz.) yanlarından bakacağız. Açıktır ki, bilimsel sosyalistlerin sanat anlayışı, ilke ve ürünleriyle sosyalist gerçekçilik üzerine ustalarınca gereken çok şey yazılıp söylendi. Zaman aktıkça da bu sürecek... Şimdilik bizim amacımız sadece genç sosyalistlerin olaya yaklaşımı ve bazı yanlış eğilimlere değinmek.

Genç insanın en belirgin özelliği coşkusu, dinamizmi, duyarlığı... Dünya görüşü ne olursa olsun insanların hayattan güzel beklentilerinin olduğu verilecek kararların arifesini yaşadığı, kabına sığamadığı bir dönemleri vardır. Bu sosyalizme yeni kazanılan insanlarda da kaçınılmaz olarak ortaya çıkan bir durumdur. Gerekli olan da bunu yok saymak değil, mücadele hattında değerlendirmek, uzun ve zorlu bir uğraşın kararlı militanlarına doğru ve güzel bir nitelik olarak kazandırmaktır. Çoğunluk gençlerin yumuşak ve duyarlı yanları devrimci mücadelenin gerekleriyle iyi bağdaştırılamadığından uzlaşmaz bir çelişkiye dönüşür ve kopmayı getirir. Gerçekte her alanda olduğu gibi bu noktada da bilim bizim kılavuzumuz olmalıdır. Gençliğin duyarlığını, heyecanlarını salt aşılması gereken zaaflar olarak değerlendirmek bilimsel sosyalistlere değil kaba materyalistlere özgü gerici bir tutumdur. Olaya bakarken yöntemimiz diyalektik olumsuzlamadan başka bir şey değildir. Yani her konuda olduğu gibi sanat ve kütür alanında da insanlığın mirasını olumlu yönleriyle almak ve daha ileri adımlara temel yapmak gereklidir.

Şiir kişi duyarlığını, birtakım değerler ifade eden bir sanat dalı. Yazıldığı dildeki ustalık düzeyi bir yana, insanlarda ortak duygular yaratması bir başka deyimle aynı telleri titreştirebilmesi başarılı şiirin özelliklerinden... İşte bu özellik belki de şiirin en çok gençleri ilgilendirmesinin bir nedeni oluyor. Kim ne derse desin gençler duyarlığı coşkuyu kağıda kaleme dökmese de hatta sözle ifade etmese de düşüncelerinde, davranışlarınta taşıyor. Güzel olandan payını almak istiyor, paylaşmak istiyor. Bu da onlara yaklaşırken ne denli duyarlı olmamız gerektiğini bir kez daha ortaya koyuyor. Kimi zaman henüz katıldığı mücadeleyle bağdaştıramıyor, gereksiz bir solluk içinde inkâr yoluna gidiyor. Kimi zaman mücadeleye katılımına romantizmi hakim kılıyor, çözüm yerine hayal kırıklığıyla karşılaşıyor. Bir döneminde şiir yazmış pek çok arkadaşımız vardır. Ve gene pek çoğu bunun suçluluğunu duymuş, "hiç olmazsa 'devrimci' şiir yazmalıyım" sonucuna varmıştır. Genellikle sonuç hem şiir açısından hem arkadaşımızın şairliği açısından tam bir talihsizliktir. Kuru sloganlarla dolu, mekanik kafiyelerde uyum aramaya çalışan bir takım şiir karikatürleri... Hemen şunu söylemek gerekir ki amacımız bu güzel çabayı aşağılamak değil. Olayın salt bir yetenek işi olduğunu da söyleyemeyiz. Önemli olan çabaları gerçekten olumlu ve yararlı bir doğrultuda yönlendirmek. Üstelik Türk ve Kürt dilleri bu alanda yararlanılabilecek çok değerli bir birikimi de taşıyor.

Kardeş yayın organı Genç İşçi Gazetesi geçtiğimiz günlerde bir şiir yarışması açtı. Bugüne kadarki yayınında değişik ve tutarlı bir ajitasyonu başarmış olan Genç İşçi bu başarısını en çok okuyucularıyla, genç işçilerle kurduğu sıcak bağlara borçludur. Gazetede okurların şiir dalındaki ürünlerine de yer veriliyor. Gördüğümüz kadarıyla geleceğin proleter sanatçıları filizleniyor, eserlerindeki pırıltılar gelecekteki yetkin ürünlerin müjdesini veriyor. Pek çok genç sosyalist arkadaşın da yarışmayı katılacağını umuyoruz. Belki usta işi eserler çıkmıyacak ortaya, belki özlenen düzeye varılamayacak bugünden. Ama şurası muhakkak ki sosyalistlerin bu alanda da yüzünü ağartacak ürünler çıkacak ortaya.

Şiirde bir diğer yanlış eğilimden de söz etmek gerek. Gençliğin duyarlığını bireysel kalıptan çıkamıyarak sulu sepken bir romantizme dökmek... Şurası unutulmamalıdır ki, hayatın her alanında olduğu gibi burada da sosyalistler yığınların içinde erimek değil, onlarla en sıkı bağları kurarak önünde yürümek zorundadırlar. Anlaşılır olmak en geniş kitleye ulaşabilmek zorunlu bir koşuldur. Ancak bunu yaparken popülizme düşmekten sakınmak gerek. Kaba bir benzetme yapmak gerekirse, gerçekten geniş yığınların bir takım duygularını dile getiren bir Orhan Gencebay olmadan o yığınlara ulaşabilmek... Sorun buradadır. Bir dönem şiirleri çok okunmuş bazı küçük burjuva şairlerin kısa sürede eriyip gitmesi de öğreticidir. Halbuki bir Nazım, bir Neruda, ve daha niceleri asla bayağılığa düşmeden en geniş yığınlara ulaşmayı başarmışlardır. Şiirde de tarafsızdeğiliz. Elbette ki gelişmekte olanın, eskiyi yıkanın, yeniyi yaratanın yanındayız. İnsanlığın değerlerini bireyselliğe düşmeden bireyin potasında yoğurabilmek. İşte bireyin eserlerinde evrensel olanı yansıtabilmesinin ardındaki gerçek... İşte Brecht, işte Nazım...

Şiirin ustalarından öğrenecek çok şeyler var. Ama ille de kitapları devirmek gerekmiyor. Genç insanlarla dünya görüşümüz ışığında en duyarlı yanlarını bulup çıkarak bağlar kurabiliyorsak en gerekli olanı başarıyoruz demektir. Okurken de yazarken de sabırlı bir uğraş bekliyor genç sosyalist şairleri..

Gümbür gümbür öten, çekiç gibi inen sözler de yeter değildir her zaman. Koca bir çağlayanın haşmetli görünümü kadar ağır akan bir nehrin koca kayaları un ufak eden, çevresini hayata boğan büyük gücü de son derece etkilidir. Nasıl ki etkili konuşmak için ille de kalın sesli olmak gerekmiyorsa, istediğimizi ifade etmek, aradığımız duyarlığı yakalamak için farklı yollar bulabiliriz. Kastımız asla mızmız, hastalıklı ve cılız bir ses değil. İçten içe işleyen, gereğinde gümbür gümbür öten zengin ve güçlü bir sesle konuşmasını öğrenmek gerekir. Bu konuda söylenecek daha çok şey var ama şimdilik bu kadarı yeterli. Bir başka yazıda buluşmak üzere genç şair arkadaşlara uğraşlarında başarılar dilerim.

GENÇ İŞÇİ
şiir yarışmasına katıl!

Yarışma koşulları:

1. Konu serbesttir.

2- Yarışmaya gönderilecek şiirler iki nüsha ve daktilo yahut okunaklı yazı ile yazılmış olmalıdır.

3- Yarışmaya katılanlar ad ve soyadları ile birlikte adres ve kısa özgeçmişlerini de yazmalıdırlar.

4- Yarışmanın adresi: Genç İşçi Gazetesi, İnkilap Sok. 5/11, Kızılay-Ankara' dır.

5- Seçici kurul şöyledir:

Zeliha BERKSOY
Asaf CAMCI
Refik DURBAŞ
Şükran KURDAKUL
Kemal ÖZER
Sennur SEZER
Hilmi YAVUZ
Can YÜCEL

6- Şu ödüller verilecektir:

Birinciye 1.000 TL.
İkinciye 750 TL.
Üçüncüye 500 TL.

Ayrıca özel ödüller verilecektir.

7- Ön elemeden geçen şiirler daha sonra bir kitap halinde yayınlanacaktır.

8- Son katılma tarihi 31 Aralık 1978' dir.

OKUNMASI GEREKLİ BİR KİTAP

DÜNYAYI SARSAN 10 GÜN

Ekim Devriminin bu yıldönümünde henüz okumamış arkadaşlara salık verilecek çok değerli bir kitap Dünyayı Sarsan On Gün. Komünist Enternasyonal'in 1920 yılındaki İkinci Kongresinde Amerikan Komünist Partisini temsil etmiş olan gazeteci John Reed'in eseri. Çağımızın en önemli olayını sağlam bir gözlem ve bilimsel yorumla belgelemiş yazar. Ekim Devrimi'nin yarattığı büyük etkiye paralel olarak kitap da en çok okunan eserler arasında yer aldı. Ekim Devrimi'nin ve dünya işçi sınıfının büyük önderi Lenin'in kitaba yazdığı önsöz kitabı tanıtmak için bizim fazla söz söylememize gerek bırakmıyor.

John Reed'in Dünyayı Sarsan On Gün adlı kitabını büyük bir ilgi ile, o derece de dikkatle baştan başa okudum. Bütün ülkelerin işçilerine bu kitabı okumalarını bütün kalbimle salık veririm. Bu kitabın milyonlarca nüsha basılıp, her yere yayılmasını ve bütün dillere çevrilmesini ne kadar isterdim. Çünkü, işçi sınıfı devriminin ne olduğunu, işçi sınıfı diktatörlüğünen ne olduğunu anlamakta pek büyük bir önemi olan olayların doğru ve fevkalade canlı bir tablosunu çiziyor. Bu meseleler bugün herkesin tartıştığı bir konudur, ama bu fikirleri kabul edebilmek ya da reddedebilmek için, tutulacak tarafı bütün manasile anlamak şarttır. John Reed'in kitabı evrensel işçi hareketinin bu temel meselesini aydınlatmağa, hiç şüphe yok ki, yardım edecektir.

(Lenin, John Reed'in Dünyayı Sarsan On Gün kitabına önsüz, 1919 yılı sonu)

DEVRİMCİ ÖĞRENCİ HAREKETİ VE "SOL" SAPMA

Her devrimci hareket kendi gelişim süreci içinde dününü değerlendirerek ilerler, gelişir. Önemli dönüm noktalarında geçmişini değerlendirmeyip bundan gerekli dersleri çıkarmayan bir devrimci hareketin sıhhatli gelişiminden bahsetmek mümkün değildir. Her dönüm noktası bir değerlendirmeyle geçmiyorsa hareketin kısırlığa düştüğüne şüphe yoktur.

Devrimci öğrenci hareketinin ülkemizdeki siyasi heterojenliği bilinen bir olgudur. Bu heterojenliğiyle bugüne gelen devrimci öğrenci hareketi, kanaatimizce bugün bir dönüm noktasının eşiğine gelmiştir. Sözünü ettiğimiz dönüm noktası öğrenci hareketinin öncülüğüyle ilgilidir. Öğrenci hareketi, yönlendirici pozisyonundaki siyasi çizgileri detaylı bir değerlendirmeye tabi tutmanın zorunluluğuyla karşı karşıyadır. Neden?

12 Mart çıkışından bu yana bir - iki önemsiz dönem dışında devrimci öğrenci gençlik ve onun mevzileri faşist saldırı ve planların en önemli hedeflerinden biri olmuştur. Sistemin siyasi öğrenci hareketine getirdiği sınırlamalar bir yana MC iktidarları döneminde faşist saldırılar devlet saldırılarıyla birer faşist üs haline sokulması, binlerce devrimcinin katledilmesiyle sonuçlanan bir zulüm ve saldırı planı olarak uygulanmıştır. Bugün faşist terörü en azgın biçimde sürdüren bu planın uygulayıcılarının gücü ve bu güce devrimci öğrenci hareketinin tek başına karşı koyamayacağı, sanıyoruz hiç kimsenin inkar edemeyeceği bir gerçekti. Ama devrimci öğrenci hareketi faşist saldırı ve planlara karşı yapabileceğini yapamadı. Bunun da nedeni devrimci öğrenci hareketinde etkin olan siyasi çizgilerin bugün artık iyice derinleşen yanılgılarıdır. Bu çizgilerin başında Mahir Çayan'ın görüşlerinin genel platformunda yer alan çizgilerdir ve bunların da başında Devrimci Yol geliyor. Öğrenci gençlik içindeki güçlülüğünü her fırsatta bar bar bağıran ve bu güçlülüğünü derinleşen çıkmazını örtmek için kullanan Devrimci Yol'un öğrenci gençliğe yaptıkları ve yapmadıklarının hesabını vermesi gerekir. Daha doğrusu devrimci öğrenci gençliğin Devrimci Yol etkinliğiyle nerelere varıldığının değerlendirilmesi gerekir. Faşist saldırı ve planlara karşı ne yapılmıştır? Neler yapılırdı? Neden yapılmadı? Faşist terör sürüyor. Faşist teröre karşı yapılacak olanlar, yapılması gerekip de yapılamayanlar, yukardaki sorulara verilecek cevaplara göre değerlendirilebilecektir.

12 Mart çıkışından sonra kısa bir dönem işçi sınıfı sosyalizminin etkinliğinde yürüyen devrimci öğrenci hareketi bu kısa dönemden sonra büyük oranda küçük burjuva devrimciliğinin etkinliğine geçmiştir. Ve bu çizgilerin başında Çayancılık gelmiştir. İşçi sınıfı sosyalizminin kısa süren etkinliğinin değerlendirmesi bir yana, etkinliği ele geçiren çizgilerin yapılan ve yapılamayanların hesabını devrimci öğrenci hareketine vermeleri gerekir, bunun hesabının bu çizgilere sorulması gerekir.

Evet, böyle bir değerlendirme devrimci öğrenci hareketi için bir zorunluluktur. Bu değerlendirmeden iki önemli sonuç çıkacaktır.

1- Çayancılığın izleyicileri olarak ortaya çıkan çizgilerin siyasi çıkmazı derinleşmiş, yanılgıları ortaya çıkmıştır.

2- Bu çizgilerin öğrenci hareketi içindeki etkinlikleri öğrenci gençliğin antifaşist mücadeledeki başarısızlıklarının en belli başlı sebeplerinden birini oluşturmuştur.

12 Mart'ta sağ ve "sol" sapma siyasi mücadeleyi tatil etmiştir

12 Mart faşizmi ile Türkiye'de Çayancılığın ve benzeri siyasi çizgilerin stratejik tespitleri küçük burjuva devrimcisi mücadele taktikleri denenmiş ve hep söylediğimiz gibi çocuk delikanlılığını yaşamadan ölmüştür. Yine hep söylenip durur. TİP 12 Mart'a doğru teşhis koydu diye. Ama hiç birşey yapamadı, 12 Mart faşizmiyle siyasi arenadan çekildi. Bulutlar dağılıp hava açılıncaya kadar siyasi mücadeleye ara verdi. TİP'in bu doğru teşhisinin nasıl bir doğruluk olduğu, onun beyaz bayrağı dalgalandırmasından bellidir. Ama diğer küçük burjuva devrimcilerinin temelli yanılgıları hareketi dramatik destanlar yaratmaktan öteye bir adım ileriye götürememiş, cesurane çıkış ve şavklamaların yerini çok geçmeden bir yılgınlık ve suskunluk ortamı kaplamıştır. TİP'ten farklı bir biçimde olsa da küçük burjuva "sol" devrimciliği de siyasi mücadeleyi tatil dönemine koymuş, onlar da bulutların dağılmasını beklemişlerdir.

12 Mart çıkışı ve Çayan'cılığı restore çabaları

12 Mart çıkışında işçi sınıfı sosyalizminin 12 Mart süresince yaptığı çalışmaların doğal bir sonucu olarak işçi sınıfı içinde olduğu gibi siyasi kadroların önemli bir niceliğini kapsayan devrimci öğrenci gençlik hareketi içinde de yönlendiriciliği üstlenmişlerdir. Fakat bütün çabalara rağmen 12 Mart öncesi küçük burjuva devrimcisi çizgilerin restore edilmesi çabalarına engel olunamamıştır. Denenmiş yanılgıların savunucuları olarak birçok küçük burjuva siyasi eğilimi öğrenci gençlik içinde yeniden boy vermiştir. İşçi sınıfı sosyalizmi karşısında eski tezlere hazırlop konan küçük burjuva siyasi kümeleşmeler 12 Mart şehitlerinin duygularda yarattığı sempatiden bolca yararlanmışlardır. Kısa bir süre için işçi sınıfı sosyalizmi karşısında domuz topu olan birçok küçük burjuva devrimci siyasi eğilim daha sonraları büyük oranda eski tezlerin tartışması sürecinde ayrı ayrı siyasi kümeleşmeleri oluşturmuşlardır.

Bu çizgilerin içinde Çayan'ın görüşlerinin restoreciliğini üstlenenlerin diğerlerinden daha avantajlı bir pozisyonları vardı. İşçi sınıfı sosyalizmi karşısında en derli toplu teorik malzeme Çayan'dan miras olarak alınmıştır. Çayan'ın tezleri olduğu gibi savunulmuş, ona her eleştiri "eskinin inkarı", "71 hareketinin önderlerine çamur atma" olarak gösterilmiştir. Bu çabalar tesirini göstermiş, Mahir Çayan'ın görüşlerinden kalkan çizgiler öğrenci gençlik içinde en etkin çizgi haline gelmişlerdir. Ama işçi sınıfı sosyalizmi karşısında geçmişten hazır alınarak savunulan tezler, tam anlamıyla sahip çıkılmayan, pratiğe uygulanmayan iddialar olmaktan öteye gidememiştir. Zaten bu tezler hiç bir zaman açık bir biçimde savunulamamış, Çayan teorisinin birçok yeri hasılaltı edilmiş, birçok konuda günün şartlarına uyarlama çabası içinde tanınmaz hale gelmiştir. Daha da ötesi Çayan eleştirileri karşısında bir duygu duvarı örülmüş, her eleştiri "eskiye ihanet" denip parlak demagojik nutuklarla geçiştirilmiştir.

Evet, işçi sınıfı sosyalizmi karşısında eski tezlere sarılmak zor olmamış ve bu tezlerle epey yol alınmıştır. Ama ateşlice savunulan bu eski yanılgıların açmazını aşmak mümkün olmamıştır. Tezlerin açmazı en umulmadık dönemlerde şu ya da bu biçimde iç tartışmaları ve çok geçmeden bölünmeleri getirmiştir. Bu mihverde Militan Gençlik, Kurtuluş, Acilciler ve son olarak da Devrimci Sol ana bölünmeler olarak ortaya çıkmıştır. Aşağı yukarı her bölünmenin ana karakteri aynı olmuştur. Bir taraf Mahir Çayan'ı görünürde savunmuş ama onu pratikte inkar etmiş, diğer taraf bu çelişkiye son verip teorik ve pratik uyumu sağlamak istemiştir. İşin önemli tarafı her bölünme etrafında dönen tartışmalar tezler üzerinde bir netlik getirememiştir. Getirmesi de mümkün değildi. Ayrılanların tezleri uygularken pratikteki sefaletleri, kalanların her geçen gün derinleşen oportünizmi gözler önündedir. Her senesi bir bölünmeyle geçen bu muğlaklık bugün artık hiç bir demagojik kılıfla örtülmeyecek derecede bir tarafı diğer tarafına uymayan, lime lime olmuş yırtık bir elbise halini almıştır. Kısırlıktan öteye yara iltihap bağlamaya başlamıştır. 12 Mart denemesindeki yanılgıları "teknik" nedenlere bağlanan bu tezlerle boylu boyuna uğraşmak artık bir zorunluluk halini almıştır. Bu sorumluluğu en başta ona sempatizan kadroların yerine getirmeleri gerekir. Ya başarısızlıkların kendi teorik bütünselliği içinde haklı bir izahı yapılır (kanımızca bu mümkün değildir) ya da tezlerin temel dayanakları tartışma konusu yapılır, Çayan teorisi terk edilir. Dediğimiz gibi bu birçok devrimci öğrenci militanın sorumluluğu ve görevidir.

Öğrenci hareketinin hatalarının müsebbibi D. Yol'dur

Sorunun diğer yanına, demokratik öğrenci hareketinin Devrimci Yol etkinliğiyle başarı ve başarısızlıklarına geçelim.

Demokratik öğrenci hareketinin bütün başarısızlıklarını Devrimci Yol çizgisine yüklemek haksızlık olur. Fakat hataların sorumluluğunun büyük oranda bu çizgide olduğu ve bu hataların yukarıda değindiğimiz bu çizginin ideolojik politik yanılgılarından kaynaklandığı da kanımızca inkar edilemeyecek bir olgudur.

12 Mart çıkışında Dernekler Kanunundaki tüm sınırlayıcı hükümlere rağmen öğrenci kitlesini kapsamaya yönelik dernekler kurulmuş ve öğrenci kitlesine bu dernekler büyük oranda benimsetilmiştir. Ama bu derneklerin ömrü işçi sınıfı sosyalizminin etkinliği kadar sürebilmiştir. Bu örgütleri geliştirip kitleselleştirmek bir yana işçi sınıfı sosyalizminin etkinliğinin küçük burjuva devrimcisi çizgilerin kutsal ittifakıyla kırılmasıyla birlikte bitiş sürecine girmiştir. Böylece tek demokratik öğrenci örgütünü yaratmak askıda kalan bir istek olmuştur. Daha sonra SGB tarafından ısrarla savunulan tek demokratik öğrenci federasyonu doğrultusunda bu çizgilerin hiç bir çabası olmadığı gibi, etkinliklerini bu önerinin engellenmesi doğrultusunda kullanmışlardır. Ve birim örgütler temeline dayanan bir öğrenci örgütlenmesi yaratmak mümkün olmamıştır. Öğrencilerin tüm demokrat potansiyelini bir araya getiren bir örgütlenmenin öğrenci gençliğin antifaşist mücadelesinde ve geneldeki antifaşist mücadeleye katılımında ne büyük eksiklikler ve zararlar yarattığı bugün çok netçe görülebiliyor. Bu sonucun hesabını devrimci öğrencilerin etkinlikleriyle övünen çizgilerden sorması en doğal hakkı değil midir?

Ne yapılmıştır? Bugün sadece kendilerinin örgütü olduğu ve öğrenci gençliğin demokratik kitlesini kapsayan bir örgütlenme olmadığı açık olan Dev-Genç uzun süre öğrenci gençliğin (hatta tüm gençliğin) tek demokratik kitle örgütüymüş gibi gösterilmeye çalışılmıştır. Grup kariyerizmi gözleri kör etmiş ve bununla bir yol alınacağı zannedilmiştir. Binbir türlü oportünist manevralarla Dev-Genç'in tek demokratik gençlik örgütü olduğu kanıtlanmaya çalışılmıştır. Oysa öğrenci gençliğin siyasi heterojenliği inkar edilmez bir olgu olarak dururken, böyle zorlama metodlarla onu Dev-Genç gibi siyasi bir gençlik örgütlenmesinde birleştirmek akıl kârı bir iş değildir. Sorun bu değildi. Sorun öğrenci gençliğin tüm demokratik potansiyelini bünyesinde taşıyan bir öğrenci örgütü oluşturmaktı. Ama siyasi gençlik örgütünün fonksiyonlarıyla yüklü bir örgütlenme böylesi demokratik bir örgütlenmenin yerine geçirildi ve etkinliklerini bunun kabulu doğrultusunda kullandılar. Nereye varıldı? Nereye varıldığını öğrenci gençliğin örgütsel durumuna bakarak söylemek mümkün. Zorlamalar ayrı siyasi gençlik örgütlerinin oluşumuna engel olamamıştır. Kendileri dahil istisnasız varolan tüm çizgiler ayrı gençlik örgütleri oluşturmuşlardır. O kadar ki, Devrimci Yol'daki bir bölünme hemen ardından iki ayrı gençlik örgütlenmesini getirmiştir. Diğer tarafta varlığı ve yokluğu belli olmayan, kağıt üstünde birim dernekleri ve öğrenci gençliğin demokratik potansiyelinin çarçur oluşu, öğrenci hareketinin tüm demokratik potansiyelini gerçekten temsil eden ve temsilin gereklerini yerine getirecek bir öğrenci örgütünün yokluğu. Tarihi yeniden yaratmak mümkün değildir. Eski yanlış tezleri iddia planında savunmak pek zcr olmasa gerekir. Ama değişen şartlarda eskiyi yaratmak mümkün olmayàcaktır. Dev-Genç yeniden yaratılmak istenmiştir, ama sonuç ortada... Herşey bir yana, eğer Dev-Genç deneyi detaylı bir şekilde incelenseydi bu sonuçla karşılaşmadan bunu önceden görmek mümkün olurdu. Ama bunu yapabilmek için ise herşeyden önce sahip olunan politik hattı bırakmak gerekirdi. O politik hattın yarattığı darkafalılıktan kurtulmak gerekirdi.

Okullara, okullardaki devrimci mevzilere yönelik faşist saldırı ve planlara karşı ne yapılmıştır? Uzun süren ve hâlâ devam etmekte olan faşist saldırılara karşı binlerce şehit veren devrimci öğrenci gençliğin zorlu mücadelesini hep birlikte yaşadık. Ama sorunun bu yanıyla ancak gelecekle ilgili hiç bir derdi olmayanlar yetinebilirler. Her katledilen devrimcinin ardından ateşli nutuklar atıp ajitatif bildiriler döşenmek hiç bir zaman yetmez. Şüphesiz onlar yapılan ve yapılabileceklerden çok daha fazlasını haketmişlerdir. Ama yapabileceği en büyük fedakarlığı yapmış olan bu arkadaşlar için yapılacak en iyi şey onların mücadelesini daha kitlesel, daha güçlü kılmaktır.

Oysa yukarıda değindiğimiz mantık nasıl ki öğrenci gençliği demokrat örgütlenmeden yoksun, dağınık bırakmışsa, aynı mantık faşist teröre karşı yapılabilecek olanların büyük çoğunluğunun yapılamamasını getirmiştir. Etkin olan siyasi çizgilerinin herkesten önce öğrenci gençliğin tüm antifaşist güçlerini baskı ve teröre karşı birleştirmek sorumluluğu göstermesi gerekirdi. Oysa onlar bu sorumluluğu göstermedikleri gibi, kendileri dışında gelen bu doğrultudaki çabaları engellemek için güçlerini kullanmışlardır. Gerek demokratik öğrenci hareketinin örgütsel birliği ve gerekse antifaşist mücadelede eylem birliği en başta Devrimci Yol çizgisi tarafından sabote edilmiştir. Zamansız boykotlar, saymakla bitmeyecek grupçu manevralar sonunda sadece hiç bir zaman düşmesi mümkün olmayan veya çok zor olan okullar devrimci-demokrat öğrencilerin elinde kalabilmiştir. Faşist saldırılardaki devlet desteği şüphesiz taraflar arasında muazzam bir dengesizlik yaratıyordu. Ama tüm antifaşist öğrencilerin kitlesel karşı çıkışları her geçen gün daha sistemleşerek sürdürülebilseydi faşistlerin işgal edebildiği okul ve yurtların sayısı çok daha azalabilirdi. Buna sebep olan dağınıklıkta en fazla tuzu biberi olan Devrimci Yol çizgisidir. Küçük burjuvaca mücadele taktikleriyle yanılgısı ta ne zamandan belli olmuş bir stratejik doğrultuda yürümek azgınlaşan faşist saldırılar karşısında birleşmeyi değil, dağılmayı getirmiştir. Sonunda yine pekçok örneğini gördüğümüz sona gelinmiştir. Devrimci Yol şeflerince kitap sayfalarından çıkarılmayan tezler tabandaki birçok militan tarafından çıkar yol görülüp okulların dışına taşan bireysel terör eylemlerine dönüşmüştür. Kitle gösterilerini "intihar" görecek derecede herşeyi birbirine karıştırmıştır. Bu çıkışların kendisi kadar kaynağı da önemlidir. Kaynağının da Devrimci Yol'un çıkmazı olduğu, kanaatimizce inkar edilmez bir olgudur.

Devrimci öğrenci hareketi Çayan'cılığı aşacaktır!

Etkinliğiyle övünen çizgilerin hataları saymakla bitmeyecek kadar fazla olmuştur, ama önemli olan bu hataların esas nedenleridir. Bu nedenlerin başında da Devrimci Yol'un siyasi hattının açmazı yatmaktadır. Bu yüzden Devrimci Yol vb. siyasi çizgilerin etkinliği öğrenci gençliğe önemli kayıplara malolmuştur. Ve bu etkinliğin değiştirilmesinin devrimci öğrenci hareketini yeni bir dönemin eşiğine getirdiğini söylüyoruz.

Ama siyasi mücadele bir örgüt kongresi veya bir parlamento oturumu değildir. Siyasi yönlendiriciliğin değişimi ne salt iknayla olur, ne de ellerin inip kalkmasıyla. Siyasi mücadele ve konumlarda değişiklikler alanlarına göre zorlu süreçlerden geçecektir. Kanaatimizce devrimci öğrenci hareketi böylesi bir sürecin başlangıcıyla karşı karşıyadır. Bu doğrultudaki ısrarlı ve gayretli çabalar sürecin daha az sancıyla ve daha kısa zamanda tamamlanmasını getirecektir.

Sıkışan oportünizm "şanlı geçmişi" imdada çağırıyor

Devrimci Gençlik Gazetesinin 19/21 Kasım 1978 tarihli sayısında yan taraftaki yazımızın konusunu kapsayan bir "değerlendirme" yazısı çıktı. Tartışmayı derinleştirmek açısından bu yazının genel mantığı ve bir kaç önemli bulduğumuz noktaya değinmekte fayda var.

Her şeyden önce belirtelim ki, Devrimci Gençlik Gazetesinin böyle bir "değerlendirme"ye ihtiyaç duyması üzerinde önemle durulması gereken bir noktadır.

Her geçen zaman Devrimci Yol - Devrimci Gençlik hattı için sorunların bir bir çözülmesiyle değil çözülmeyen sorunların yarattığı tıkanıklığın bunalıma ve oradan da bölünmeye varmasıyla sonuçlanmıştır. Önemli olan da bölünmelerden sonra ortaya çıkan siyasi şekillenmelerin kendileri açısından bir netlik getiremedikleridir. Bir siyasi harekette bölünmeler olabilir. Siyasi hareketlerin dünyada ve ülkemizde bize gösterdiği deneylerin görüp kavrayanlar, kendi başına bölünme olgusunun bir yadırgatıcı yanı olmadığını gayet iyi bilirler. İşin özü bölünmenin kendisinden önce bölünmeyi yaratan siyasi temeldir. Bölünmenin harekette bir gelişimi ifade edebilmesi için bölünmeden sonra ortaya çıkan farklı siyasi şekillenmelerden birinin hareketin bölünme sürecinde yaşanılan siyasi bunalıma netlik getirmesi gerekir. Ancak bu sayede bölünme bir gelişmeyi ifade edebilir. Aksi halde, eğer bölünmeden sonra eski muğlak tezler aynı muğlaklıkla savunuluyorsa, böylesi bir bölünme bir gelişmeyi, bir arınmayı değil, bir kısırlığı ifade eder. Devrimci Yol-Devrimci Gençlik hattı için olan da bu son belirttiğimiz bölünme tipidir. Bölünmenin ortaya çıkardığı şekillenmeler bölünmemin konusu olan tezlere bir netlik getirememişlerdir. Daha evvelki bölünmelerde olduğu gbi taraflardan merkez olarak kalan Devrimci Yol-Devrimci Gençlik hattı eskisinden de beter bir oportünizmle tartışma konusu olan tezler üzerindeki muğlaklık perdesini sürdürüyor. Eğer bu muğlaklıkta ısrar edilirse eminiz ki, Devrimci Yol-Devrimci Gençlik hattı daha çok "değerlendirme"lere ihtiyaç duyacaktır. Bu yüzdendir ki, Devrimci Yol-Devrimci Gençlik hattına bağlı kadro ve sempatizanların sorumluluğu bu tezler üzerinde düşünmesi, düşünmesi, yeniden düşünmesidir. Bu konuda mehaz Leninizmin evrensel ilke ve tesbitleridir.

Adı geçen "değerlendirme"de alışkın olduğumuz metodla bir kez daha karşılaşıyoruz. Devrimci Gençlikçilerin ne zaman ajitasyon ve demagojinin bir şeyi savunmaya ve haklılığını göstermeye yetmeyeceğini öğreneceğini merak ediyor insan. Tartışmalarda ajitasyon ve demagojiye ideolojik politik güvenilir dayanakları olmayanlar başvururlar. Devrimci Gençlik her şeyi ajitasyon ve demagojiye gömmede, teslim etmek gerekir ki, çok mahirdir. Burda da aynısı yapılıyor.

"Dev-Genç on yıldan beri sürdürülen mücadeleler içinde, ülkemiz gençliğinin faşizme ve emperyalizme karşı ŞANLI BİR MÜCADELE BAYRAĞI olmuştur"

Bu satırları okuyunca insanın aklına forumlarda savunulan, 12 Mart öncesi Dev-Genç'i kasıtla, "Biz Dev-Genç'in karikatürü bile olamayız iddiaları geliyor. "Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu" isminin kullanılması da böyle izah edilirdi. Ama şimdi "şanlı" tarihi bir kez daha imdada çağırmak ihtiyacını duymuştur Devrimci Gençlik. Her şeyi önce bir ajitatif hava içine sokmak, ondan sonra bu havanın romantik perdesi altında demagojiyle kendini savunmak: Evet, Devrimci Yol-Devrimci Gençlik hattının iddialarına savunma metodu her zaman bu. Artık bıktırıcı gelmeye başlayan bu savunma metodunun Devrimci Yol-Devrimci Gençlik hattını nereye götürdüğünü hep beraber seyrediyoruz, sonucunu da hep beraber göreceğiz. Burada konudan bir süre ayrılmak pahasına olsa da bir noktaya değinmek istiyoruz. Devrimci Yol-Devrimci Gençlik hattının bu savunma metodunu kavrayan İGD, metod olarak şanlı tarihi Devrimci Yol-Devrimci Gençlik hattına bırakmamak için onu daha iyi (siz daha oportünist anlayın) savunmayı seçmiştir. Ve bu sefer de eskiye dair nutuk ve destanları İGD'den dinlemeye başladık. Oportünizmin havayı karşılıklı olarak romantizme gömüp ortamı bulandırdığı ve bu bulanık ortamda topu birbirine atarak yürüdüğü, bu örnekte de en bariz bir şekilde sırıtıyor.

Yazıya dönelim:
Ajitatif bir peşrevle başlayan değerlendirme eskiye dair sığ demagojik izahlarla sürüyor.

"Gururla söylemeliyiz ki, bugüne kadar DEV-GENÇ'in mücadelesi doğru bir hat izlemiştir." Böylesi laflar Türkiye de gelenektendir. Bunu ispatlamak için uç karşıdaki bariz yanılgıları da altına ekledin mi, herşey tamam. Devrimci Gençlik de böyle yapıyor. Yukardaki cümlenin hemen altına: "Provokasyonlara gelmeyelim", "faşistlerle Devlet Güvenlik kuvvetlerini karşı karşıya bırakalım" gibi TİP'lilerin tarafından savunulan ve itibar görmeyen yanılgıları ekliyor. Böylece Devrimci Gençlik, "doğru bir hat izlemiş" olduğunu ispatlamış oluyor. Geçmişi değerlendirmek bu kadar basit olmasa gerekir.

Yazı, yukarda değindiğimiz yanılgılara karşılık, "faşist işgalleri kıracağız" sloganını ortaya atan DEV-GENÇ, bu doğru şiar doğrultusunda militan bir mücadele yürüterek bir çok yerde faşist işgalleri kırmayı başarmıştır. DEV-GENÇ 'bütün yurtseverler okullara' şiarı ile geniş gençlik yığınlarını faşist işgalleri kırmak için harekete geçirmeyi başarmıştır." diye devam ediyor.

Hiç de böyle olmadığını geçmişe dair yalan, yanlış şöyler söylemekten medet ummayan herkes teslim eder. Önce, Devrimci Gençlikten "kırılan faşist işgallerin" somut olarak ismini soralım: Gazi Eğitim mi? Dil Tarih mi? Turizm Tivaret mi? Ziraat Veterinerlik mi? yoksa Yükseliş mi? vs. (Buralarda kısmi gelişmelerin hükümet değişikliğinden sonra olduğu biliniyor. İşgallerin niteliği ve kırılmasının şekli ayrı bir sorun, burada değinmeyeceğiz.) Evet Devrimci Gençlik'in, eğer yalan, yanlış şeylerden medet ummuyorsa, bu konuda somut konuşması gerekir. Eğer kasıt ODTÜ, Siyasal, Hukuk, vs. gibi yerlerse, buraları da faşistlerin bütün çabalara rağmen işgal edemediği (ODTÜ'deki profesyonel faşistlerce yapılan işgali biryana bırakırsak) ve buraların kolay kolay düşürülemeyecek durumda oldukları bilinen bir şey. Bundan sonra, Devrimci Gençlik' ten 'faşist işgalleri kırmak için harekete geçirmeyi başardığı", "geniş gençlik yığınlarını" soralım. Geniş anti-faşist gençlik yığınlarının "faşist işgallerin kırılması için" seferber edilememesinde Devrimci Gençlik çizgisinin oportünist, grupçu tavırlarının büyük payı olmuştur. Yine faşist işgallerin bu derece yaygınlaşabilmesinden Devrimci Gençlik çizgisinin safları birleştirici değil, dağıtıcı dayatmalarının ve tekdüze, sığ mücadele anlayışının inkar edilmez tuzu biberi olmuştur. Devrimci Gençlik hiçbir zaman samimiyetle Dev-Genç dışında geniş bir anti-faşist gençlik platformu düşünmemiştir. Ya geniş anti-faşist potansiyel Dev-Genç çerçevesine sokulmak istenmiştir, bunun dışında başvurulan birliktelikler de bunu sağlamaya yönelik oportünist komplolar olmuştur. Aslında sonuç ortada, geçmişi yalan yanlış şeylerle çarpıtarak bir haklılık elde edilemeyeceği gözlerimiz önündeki sonuçlarla bellidir. Ne bir geniş anti-faşist platformu ne de öğrenci gençliğin geniş kitlesini (tüm demokrat eğilimleri ve tarafsız öğrencileri) kapsayan bir öğrenci örgütü var ortada. Eğer kuru laflarla ve boş şişinmelerle değil de vardığımız noktalarla öğrenci hareketinin gelişimi ölçülecekse, herşeyden önce bu sonuçların ve bunlara nasıl varıldığının izah edilmesi gerekir.

Bu noktaya varılmasında Devrimci Gençlik çizgisinin en fazla pay sahibi olduğu bir yana, bugün ortada olan sonuçları bile Devrimci Gençlik görmek istemiyor. Yine eski terane; geniş anti-faşist gençlik yığınlarına örgütsel hedef olarak DEV-GENÇ öneriliyor. " Eğer DEV-GENÇ anti-faşist tüm gençliğin merkezi örgütü olma görevini daha tutarlı bir biçimde sürdürecekse..." deniyor. Yine anti-faşist platform DEV-GENÇ. Bunda daha fazla ısrar etmesini ve pratikte de aynen uygulamasını tavsiye etmekten başka geriye hiçbir şey kalmıyor.

İşte öğrenci hareketini örgütsüzlük ve geniş bir anti-faşist platformdan yoksun kılan anlayış budur. Bu anlayışın öğrenci gençlik içindeki etkinliğini kırmak öğrenci hareketinin gelişimi açısından devrimci öğrencilerin vazgeçilmez bir sorumluluğu ve görevidir.

Bir nokta daha:
Yazıda "bütün yurtseverler okullara" şiarının atıldığı söyleniyor. Ama slogan atımadan önce yapılan boykotlarla terk edilen okullardan hiç bahsedilmiyor. Devrimci öğrenci eylemlerinde 12 Mart çıkışından sonra baş vurulan boykotlar doğru ve haklı eylemlerdi. Ama, 1. MC iktidarıyla, özellikle devlet dairelerine ve emniyete faşistlerin iyice yerleşmeleriyle boykotlar, büyük oranda doğru eylem olarak geçerliliğini yitirdiler. Öyle ki, her boykot faşistlerin işgalleri için ele geçmez bir olanak yaratıyordu. Ama bunu farkedebilmesi için Devrimci Gençlik'in sonuçları yaşaması gerekti. Bu noktadan sonra da büyük oranda iş işten geçmiş oluyordu. Sonuçları yaşanmadan boykotların doğuracağı sonuçları görebilmekteydi iş. Oysa Devrimçi Gençlik o zamanlar boykotlara karşı çıkanları "pasifizmle" suçluyordu. "Bütün yurtseverler okullara" gibi sloganlar atıldığında ise artık durumu en kör gözler bile görebiliyordu.

SONUÇ:
Devrimci Gençlik, tıpkı Devrimci Yol gibi dayandıkları siyasi temelin (Çayan'ın görüşlerinin oportünistçe restorasyonu) çelişkile ve yanılgılarını ajitasyon ve demagojiyle örtme çabası içindedir. Bu ise herhangi bir gelişimi değil, var olan oportünizmin daha da derinleştirmesini getiriyor.

Yine Devrimci Gençlik bu siyasi görüşlerin yanılgılarından kaynaklanan ve öğrenci gençliği geniş bir anti-faşist platformdan ve merkezi bir örgütten yoksun kılmakta büyük payı olan grupçu, dağıtıcı oportünist tavırlarından vaz geçmiyor bunları geçmişe dair yalan yanlış izahatlarla ve DEV-GENÇ isminin romantik perdesi altında savunuyor. Bu ise bugüne kadar olduğu gibi bugün de öğrenci hareketinin gelişiminin önüne engeller koyuyor.

Devrimci Yol-Devrimci Gençlik hattının ideolojik politik yanılgınalırın görülerek aşılması, bu yanılgıların öğrenci hareketinin önüne koyduğu engellerin kaldırılması devrimci öğrenci hareketinin vazgeçilmez bir sorumluluğu ve görevidir.

D. Yol'a maoculardan hayır değil, şer gelir!

D. Yol ile maocu H. Kurtuluşu arasındaki dirsek teması sürüyor. Maoculuğun uluslararası arenada derinleşen bunalımının "maocu-hocacı" yaptığı H. K' den birşeyler koparabileceğini uman D. Yol yönetimde olduğu ODTÜ'de bu karşı-devrimci grubu alabildiğine esnek davranıyor. Böylece de kullandığını sanarken kullanılıyor. Kadro kazanırım planları güderken karşı-devrimci emellerin aracı oluyor. Bu durumu değerlendiren maocular ODTÜ'de provokasyonlar düzenliyor. Bunlardan birisi İGD'lilere saldırmaları. Bu saldırıyı bir mahallede D. Yol ile İGD arasında sürtüşmelerin olduğu döneme denk düşürerek önce üstü kapalı, onra da açık bir biçimde D. Yol'cuları kendi lehlerine kavgaya sokmayı başardılar. Bundan bir müddet sonra da okulda dernek imzalı bildiri dağıtmanın yasak olduğunu çok iyi bildikleri halde tekkeleri YDGF imzalı eski bir bildiriyi dağıttılar. Çünkü oportünist hesapları yüzünden ÖTK'nın bu bildirinin dağıtılmasını engelleyemeyeceğini iyi biliyorlardı. Sonuçta da öyle oldu. Bildiriyi dağıttılar ve bunun üzerine yapılan forumda da her türlü şımarıklığı yaptılar.

Bu olaylar da göstermektedir ki sol revizyonistlerin "adam kapma" hesapları en çok maocuların işine yaramaktadır. D. Yol tabanında maocu eğilimler gelişmektedir. Bu eğilimler geliştikten sonra isterlerse maocu kazansınlar. Yolun sonunda kendilerini karşıdevrimin batağında bulmaları işten bile değildir.

SGB'liler şimdiye dek olduğu gibi bundan böyle de karşı-devrimciliğin her tonuna karşı ideolojik, politik ve pratik mücadele yürütürlerken D. Yol'un karşıdevrimciliğinin aleti olmaması için gereken dikkat ve politik esnekliği göstereceklerdir. D. Yol'u uyarırken goşizm-faşizm sıralaması ile ideolojik ve politik basiretsizlik örnekleri verip maocu planların ekmeğine yağ sürenleri de doğru bir tavır içine sokma ve antimaocu hareketi güçlendirme yolundaki çabalarını sürdüreceklerdir.

İzmir'de Dünya Gençliğiyle Dayanışma Toplantısı yapıldı

Sosyalist Gençlik Birliği İzmir örgütünün düzenlediği, toplantı emniyetin ve valiliğin bütün baskılarına rağmen başarıyla yapıldı. İzmir SGBÖrgütü, bu toplantıyı 10-17 Kasım Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftasının hemen ardından 19 Kasım tarihinde yapmak üzere planlamıştı.

Son aylarda SGB'ye yapılan baskıların giderek artmasına paralel olarak idari makamlar tarafından engellenmeye çalışıldı. Son ana kadar oyanalarak, yasal mevzuatın tam olmadığı, başvuru süresinin geçtiği vb.. anti-demokratik uygulama ve oyalamalarla 19 Kasımda yapılması gereken toplantı engellendi. Valiliğin bu keyfi uygulaması SGB İzmir Örgütü tarafından şiddetle kınandı ve olay bir basın toplantısı yapılarak kamuoyuna ve diğer demokratik örgütlere duyuruldu.

3 Aralık Pazar günü yapılan toplantı SGB Şube Başkanı ve Bölge Sekreteri İsmail Uysal'ın konuşmasıyla açıldı. SGB İzmir örgütünün konumunu, gelişim perspektifini, İzmir SGB'lilerin görevlerini anlatan İsmail Uysal, izledikleri hatta kararlıca yürüyen SGB'lilerin Dünya Gençliği ile dayanışma konusuna özel bir özen gösterdiklerini belirterek konuşmasını bitirdi. İkinci konuşmacı olarak SGB Genel Başkanı Ökkeş Ünlübayır kürsüye davet edildi. Sosyalist Gençlik Birliği'ni kapatma istemleri, SGB ve diğer demokratik örgütler üzerinde, dernekler yasasının daha da gericileştirilerek baskıların, anti-demokratik uygulamaların artırılmak istenmesi provalarına değinen Ökkeş Ünlübayır sosyalist gençliğin bu uygulamalara karşı sonuna kadar direneceğine inancını belirterek, ekonomik-siyasi bir çıkmaza giren sosyal demokrasinin gerici yasa değişiklikleri ile bu çıkmazı aşamayacağını söyledi. Ülkemiz sol hareketi içerisinde yer alan çizgileri de değerlendiren Ökkeş Ünlübayır ''Mahir'in teorisini kabul eder gibi görünüp onu inceden reddeden, revizyona sokan ''sol'' kanat revizyonizminin artık kısır bir döngü içine kapanıp kaldığını belirtti. Sağda ise ''artık reformizme kayan TİP ve demokratik kitle örgütlerini bölmeye kadar varan kendi çıkarlarını her zaman ön plana çıkaran sağ oportünist ilerleme çizgilerinin'' gelişimlerinin durduğunu, devrimci sosyalizmin -içinden tasfiyeci oportünist unsurları ayıkladıktan sonra- açık bir gelişim perspektifine sahip olduğunu belirterek konuşmasını bitirdi.

SGB Genel Başkanından sonra konuk olarak DHKD adına bir konuşmacı kürsüye gelerek, farklı uluslardan sosyalistlerin dayanışmaları konusunu içeren bir konuşma yaptı.

SGB sosyal çalışmalarının, slayt gösterisi ile sergilediği toplantı, İzmir'li SGB'lilerin anti-emperyalist dayanışma-barış-dostluk şiarıyla sonlandı.

SGB 3. Teşkilat Temsilcileri Toplantısı yapılıyor

SGB'nin 3. Teşkilat Temsilcileri Toplantısı 17 Aralık Pazar günü Ankara'da yapılacaktır. Toplantıya SGB'nin bütün örgütlerinin yönetim kurullarında ikişer kişi katılcaktır. Henüz örgüt açılmayan yerlerden de çalışmaların sorumlusu olan arkadaşların katılacağı toplantı iki bölümden oluşacak ve ilk bölümde açış konuşması yer alacaktır. Dinleyicilere açık olarak yapılacak olan bu bölümden sonra Toplantı dinleyicilere kapalı olarak devam edecektir. Bu bölümde Merkezi Büro'ların hazırladığı teşkilatlanma, genç işçi ve öğrenci raporları okunarak tartışalacaktır. Daha sonra da teşkilatların çalışmaları görüşülecektir. Dilşat Düğün Salonunda saat 11.00'de başlayacak olan 3. Teşkilat Temsilcileri toplantısı sıhhatli bir gelişim gösteren ve bu gelişimi giderek hızlanmakta olan sosyalist gençlik hareketine yeni bir ivme kazandıracaktır.

Gençlik Hareketinin Güvencesi sosyalist gençliktir!
Yaşasın SGB!

SGB KURUCULARI BERAAT ETTİ

5 Şubat 1977 Demokratik Hak ve Özgürlükler mitinginde gerici güçler tarafından yapılan saldırıları militanca göğüsleyen SGB, burjuvazinin dikkatlerini üzerine toplamış ve kapatılmıştı. Bununla ilgili olarak da merkez yöneticileri hakkında dava açılmıştı, 2 yıla yaklaşan bir süreden beri devam eden dava sonuçlanmış. SGB Merkez Yöneticileri beraat etmiştir.

Ayrıca SGB Genel Başkanı ve Genel Sekreteri hakkında verilen gıyabi tutuklama kararı da bu davayla birlikte kaldırılmıştır.

HATAY VE ADANA'DA SOSYALİST GENÇLİK HAREKETİ YÜKSELİYOR!

Genç işçi dayanışma toplantılarından ikisi Hatay ve Adana'da yapıldı. Hatay SGB'nin ozalit, pankart ve yazılama ile Hatay'ın her tarafından duyurumunu yaptığı Genç-İşçi dayanışma toplantısı 25 Kasım tarihinde yapıldı. Toplantı öncesi çalışmalar, saldırganlaşmaya başlayan faşistleri oldukça tedirgin etmişti. Özellikle genç işlerin, Sosyalist Gençlik Birliği saflarında örgütlenmeleri ve faşizmin en kararlı düşmanlarını bağrında toplayan sosyalist gençlik hareketinin her gün daha çok gelişip güçlenmesi faşistlerin SGB'ye ve sempatizanlarına saldırmalarına neden teşkil ediyordu. Toplantının başlamasından üç-dört saat önce toplantı yerinin önüne kalabalık bir grup halinde gelen faşistler arkadaşlarımızın az sayıda olmalarından yararlanarak silahlı, taşlı, sopalı bir saldırı düzenlediler. Faşistlere karşılık veren arkadaşlarımızdan birisini bacağından kurşunla, birkaçını taş ve sopa ile yaraladılar. Saldırının amacı toplantıya katılımı ve hatta toplantıyı engellemekti. Ancak bu saldırı SGB üye ve sempatizanlarının anti-faşist mücadelede daha da bilenmesinden başka bir şeye yaramadı. SGB'nin vereceği cevabı çok iyi bilen faşistler derhal ortadan yok oldular.

SGB'nin ''Genç işçiler özgür bir geleceğin teminatıdır'' şiarıyla yürüttüğü genç işçi çalışmaları artık Türkiye'nin dört bir yanında yankısını buluyor. Hatay'daki toplantıya 200'ü aşkını genç işçi olmak üzere yüzlerce kişi katıldı.

Toplantı Enternasyonal'le başladı. Hatay Şube Başkanı Ali Biçer yaptığı konuşmasında, genç işçilerin bağımsızlık-demokrasi-sosyalizm mücadelesindeki yerini ve Genç-İşçi gazetesinin genç işçilerin mücadelesindeki yol göstericiliğinu vurguladı. Daha sonra kürsüye gelen SGB Genel Başkanı Ökkeş Ünlübayır, ülkemizde faşist hareketin konumunu, faşist terörün yoğunlaşmasının nedenlerini ve sosyal demokrasinin faşizme karşı kararsız tutumunu sergiledi. CHP ağırlıklı hükümetin yapmak istediği anti-demokratik yeni yasa değişikliklerine de değinen Ökkeş Ünlübayır, Sosyalist gençlik hareketinin üzerine düşen anti-faşist görevleri ve taktikleri açıklayarak ''şiarımız gizli açık tüm faşist örgütler dağıtılsındır'' diyerek konuşmasını bitirdi. SGB Genel Başkanından sonra Kitle Dergisi adına konuk konuşmacı M. Ali Ayan kürsüye geldi. Ekim Devrimi ve sonrasının dünya politikasına etkilerini ve Türkiye'nin o yıllardan bugüne geçirdiği siyasi-ekonomik farklılanmaları anlatan M. Ali Ayan Kitle hattının proletarya enternasyonalizmine ortodoksça bağlılığını açıkladı. Konuşmasında Kürt ulusunun ulusal-demokratik mücadelesine de değinen M.Ali Ayan ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını kayıtsız şartsız savunduklarını söyledi.

Toplantıya GEB, Yerel demokratik kitle örgütleri, mahalle ve köylerden bir - çok mesaj geldi. SGB koro ve tiyatrosunun, SGB'li bir ozanın da katıldığı toplantı, Hatay'da genç işçilerin örgütlü mücadelelerine bir sıçrama getireceği inancı ile ''Yaşasın SGB, Faşizme Karşı İleri'' sloganları ile sona erdi.

Adana toplantısı 26 Kasımda yapıldı. Faşistler Adana'da saldırılarını oldukça yoğunlaştırmış durumdalar. Ancak faşizmin ağzı salyalı saldırıları Sosyalist Gençlik Birliği'nin gelişmesini, kitleselleşmesini engelleyemiyor. Adana SGB faşizme karşı sonunna kadar kararlı ve militan mücadelesi ile genç işçileri, genç köylüleri ve öğrenci gençleri bağrında toplayarak emin ve sağlam adımlarla gelişiyor. SGB Adana'da anti-faşist güçlerin en önünde faşist hareketin üzerine doğru yürüyor. SGB'nin militan mücadelesi sonucu bugün faşist ÜGD'nin iki şubesi çalışamaz durumagelmiş bulunuyor. Toplantı öncesi çalışmalarda da faşistler saldırılar tezgahlamaya çalıştılar. Her seferinde SGB karşılarında dimdik durdu ve kararlı mücadelesi ile saldırıları püskürttü.

Toplantıda ilk konuşmayı SGB Bölge sekreteri Ali Bugün yaptı. Faşizmin bugüne kadar yüzlerce binlerce genci, yoldaşımızı katlettiğini, yoldaşlarımızın acısının yüreğimize, kinini beynimize kazıdığımızı, her düşen devrimcinin demokratın mücadeledeki kararlılığımızı biraz daha artırdığını söyleyen Ali Bugün, Genç Sosyalistlerin Demokratik Halk İktidarının kurulmasında gönüllü neferler olduklarını vurguladı ve ''yaşasın sosyalizm'' diyerek konuşmasını bitirdi. Daha sonra kürsüye davet edilen SGB Genel Başkanı Ökkeş Ünlübayır CHP ağırlıklı hükümetin tekelci burjuvazinin istemleri doğrultusunda yaptığı anti-demokratik girişimleri, SGB'nin kapatılmak istendiğini ancak bunu başaramayacaklarını, ülkenin ekonomik durumunu ve faşist hareketin konumunu belirtti. Saldırganlaşan faşist hareket karşısında demokrasi mücadelesinin kimilerinin yaptığı gibi sosyal demokrasiden talepler düzeyine indirgenmesinin yanlışlığını belirten SGB Genel Başkanı dünyadaki anti-faşist mücadelelerden örnekler vererek SGB'nin anti-faşist mücadeledeki izleyeceği taktikleri açıkladı. Sık sık sloganlarla kesilen konuşmasında DİSK'in anti-faşist, anti-emperyalist demokratik platform girişimine de değinen Ökkeş Ünlübayır SGB'nin bu girişimi olumlu bir adım olarak değerlendirdiğini belirtti. Ökkeş Ünlübayır konuşmasında en son olarak sosyalist hareketin birliğine değindi ve devrimci sosyalizmin doğru ve kararlı tutumunun bu birliğin sağlanmasında tek güvence olacağını vurguladı. Toplantıda en son konuşmacı bir genç işçi arkadaşdı. Genç İşçi gazetesinin kendileri için önemini belirten küçük arkadaşımız, ''Bizler özgür geleceğin teminatıyız'' diyerek konuşmasını bitirdi.

SGB koro, tiyatro, folklor ve ozanlarının renklendirdiği toplantıyı DHKD, İGD, GEB, çevre mahalle ve köylerden devrimciler, birçok işyerinden işçiler, lise enstitü ve yüksek okullardan öğrenciler çok sayıda mesajla kutladılar. Toplantıya 1500 civarında kişi katıldı.

Adana ve Hatay'daki Genç İşçi dayanışma toplantıları, anti-faşist hareketin birer gür sesi olarak tüm güneyde yankılandı. Çukurova'nın, güneyin, faşizmin saldırı ve tertiplerini her zaman gögüsleyeceğini ve boşa çıkaracağını; bu mücadelede SGB'lilerin her zaman en önde olacaklarını bir kez daha vurguladı.

SGB "Information Bulletin" yayınlıyor

SGB önümüzdeki günler içinde İngilizce olarak bir bülten çıkaracaktır. Bültenle SGB ve kardeş gençlik örgütleri arasındaki ilişkilerin geliştirilmesi, kardeş gençlik örgütlerine Türkiye devrimci gençliğinin mücadelesinin ve Türkiye'nin tanıtılması hedeflenmiştir. Baştan beri çeşitli ülkeler gençliğinin bilimsel sosyalist ve ilerici örgütleri ile dayanışma içerisinde olmaya özel bir önem veren SGB bu yayını ile de bu yolda somut bir adım daha atmış olmaktadır. "Information Bulletin"in ilk sayısında MHP ile ilgili bir yazı, Türkiye SSCB ekonomik ve kültürel ilişkileri hakkında bilgi veren ve değerlendirme yapan bir yazı, SGB'nin tüzük kampanyası ve 10-17 Kasım Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası'nın son yıllarda Türkiye'de yapılan kutlamaları yer alacaktır.

YAŞASIN DÜNYA GENÇLİĞİNİN ANTİ-EMPERYALİST DAYANIŞMASI!

Beytepe'den faşistleri söküp atmak için ileri

MC döneminden bu yana faşistler Hacettepe Üniversitesi'nin bir bölümü olan Beytepe üzerinde türlü oyunlar tezgahladılar. Okul içinde ve dışında devrimci, demokrat öğrencilere, ilerici öğretim üyelerine silahlı saldırılar düzenlediler. Birçok ilerici bu saldırılar sonucunda hayatını yitirdi. Bütün bunları Beytepe'de faşizmin hakimiyetini sağlamak için yaptılar.

Kasım ayının başında öğrenime açılan okulumuzda, açılıştan bu yana gözüdönmüş faşist canilerin saldırıları sürüyor. Bu saldırılar sırasında jandarma faşistlere çeşitli yollardan destek sağlıyor. Hergün, okula girişte iki yerde "arama" yapılmasına rağmen okul'un içinde faşistler silahla, dinamitle gezebiliyorlar. İlerici öğrencileri tehdit etmek amacıyla bomba atabiliyorlar. Son forumda jandarma-faşist işbirliği bir kez daha gözler önüne serildi. "Ülkücü" yüzbaşı Saadettin'in emriyle jandarma forum yapan binlerce öğrencinin üzerine saldırdı. Birçok öğrenci dipçik darbeleriyle yaralandı, birçoğu da suçsuz yere gözaltına alındı. Okul idaresi ise gittikçe öğrencilerden tecrit olan ve bir avuç kalan faşistlere alabildiğine müsamaha gösteriyor. Yalnızca Beytepe'de değil, Türkiye'nin birçok yerinde saldırı ve katliamlarda rol alanlar Beytepe'de hâlâ talebelik (!) yapıyorlar. Balgat katliamının sorumlularından olan Ethem Kıskıs gibi.

Beytepe öğrencileri yıllardır faşist saldırılara yiğitçe karşı duruyorlar. Bununla beraber bu mücadele örgütlülük seviyesi açısından düşüktür. Bu da sonuç alıcı olmayı engellemektedir. Birim derneklerinin düzgün işletilmemesi, çoğu kez tekkeci çıkarlara hizmet aracı durumuna sokulması en geniş anti-faşist kitleyi mücadeleye sokamamaktadır. Mücadeleye yalnızca sınırlı sayıda öğrenci sokulabilmektedir. Bu da Kurtuluş'un yönlendirdiği birim derneklerinin akademik--demokratik hak ve talepler uğruna mücadele ile anti-faşist mücadeleyi sıkı sıkıya birbirine bağlamayı becerememelerinden olmaktadır. Öğrenci kitlesinin sorunlarından pek azı ele alınmış, onlar da laf olsun kabilinden ileri gitmemiştir. Beytepe'li öğrenciler otobüs, yurt, yemek, teksir, sertifika, gibi sorunlarına çözüm istiyor. Binlerce öğrenci açıkta kalma tehlikesiyle karşı karşıya. Otobüs sorunu aynı durumda. Okula gidip gelmek 2-3 saat alıyor. Kafeterya yetersiz, yemekler bozuk. Öğrenciler yemek yememeyi tercih ediyorlar. Bir yıl öncesine kadar bedava dağıtılan ders teksirleri artık dağıtılmıyor, hatta bastırılıp yüksek fiyatlarla satılıyor. Sertifika hakkı Senato'nun aldığı yeni kararla kaldırılma tehlikesiyle karşı karşıya. Sertifika alan öğrencinin okulla ilişkisinin kesilmesini zorunlu sayıyorlar. Yılların mücadelesinin sonucu kazanılmış olan öğrenci temsilciliği hakkı neredeyse gaspedilmiş durumda. İdare türlü bahaneler öne sürerek üç yıldır seçim yaptırmıyor. İşte Beytepe'li öğrenci kitlesi bütün bu sorunların çözümü için mücadeleye hazırdır. Yeterki örgütlü bir şekilde onların bu mücadeleye katılması sağlansın. Ara sıra idareyle görüşüp istekler de bulunmakla bu sorunların halledilebileceğini sanmak pasifizmin ta kendisidir.

En son olarak birim dernekleri varolan sorunlarla ilgili bir toplantı düzenlediler. (Ayrı baş çeken D.Yol'un yönetimde olduğu Kimya-Der hariç). Bu toplantıda bizler yukarıda saydığımız sorunları dile getirerek önerilerde bulunduk. Sorunların tartışılabilmesi ve birim derneklerinin denetlenebilmesi için sık sık böylesi toplantılar düzenlenmesi gerektiğini söyledik. Kimya-Der her zaman olduğu gibi ayrılıkçı tavır güderek anti-faşist mücadelede ne derece samimi olduğunu yine gösterdi. Kurtuluş ise oportünist politikasının bir gereği olarak yayınlarında karşı-devrimci dediği maoculara destek oldu. İlke diye birşeyi dert etmeyerek Aydınlıkçı maoculara ve H.K.cı maoculara söz verdi. Böylelikle Kurtuluş birçok okulda yaptığı gibi karşı-devrimciliğe kan veriyor.Maocu faşistler toplantıda birlikte tavır alan SGB ve İGD'lilere toplantıdan çıktıktan sonra taş ve sopalarla saldırdılar. Kendilerine hak ettikleri cevap verildi ve çil yavrusu gibi dağıldılar.

Bu toplantıda somut neticelere ulaşılamadı. Beytepe'de en geniş anti-faşist birliği sağlamak öğrencilerin somut sorunlarının çözümü için militan bir mücadele vermek önümüzde acil bir görev olarak duruyor.

Beytepe'den faşistleri söküp atmak için ileri!

Yaşasın demokratik ve özerk üniversite mücadelemiz!

Beytepe'li SGB'liler

Çorum'da eski SGB yöneticileri ağır hapis cezasına çarptırıldı

Sosyalist Gençlik Birliği (SGB) Çorum Şubesi eski yöneticilerinden İsmail Yılmaz, Feramuz Bakbak, Şerafettin İşçi arkadaşlar 5 yıl ağır hapis ve 5 yıl da sürgün cezasına çarptırıldılar. Arkadaşlarımız bir yazı eylemi sırasında tutuklanmışlardı. Adam öldürmenin bile 5 yıl ile cezalandırılmadığı halde, "duvarlara yazı yazmanın" bu denli cezaya çarptırılması, egemen güçlerin sosyalistleri ellerinden gelse "bir kaşık suda boğacaklarının" kanıtıdır.

Fakat, yapılan baskı ve saldırılara karşı aldığı kararlı tavırlarla burjuvazinin dikkatlerini çeken SGB'ye ve SGB'lilere yönelen saldırılar, ağır hapisler, sürgünler Genç Sosyalistleri yıldıramayacaktır.

DHKD yöneticisi M. BOZKURT hapisle cezalandırıldı

DHKD yöneticilerinden Mehmet Bozkurt 1 yıl ağır hapis cezasına çarptırıldı. Gerekçe olarak gösterilen ise, SGB'nin birinci kuruluş yıldönümü toplantısındaki konuşmasında Kürt halkıdan bahsederek "bölücülük" propagandası yaptığıdır. Her vesile ile düşünce, inanç özgürlüğünden bahsetmeyi ihmal etmeyen CHP ağırlıklı hükümet, iş uygulamaya geldiğinde, ilericilerin, sosyalistlerin aleyhine "ağırlığını" koymaktadır. Anti-şovenist olmanın ilericiliğin bir ölçütü sayıldığı günümüzde, şovenist ve asimilasyoncu uygulamaları protesto ederiz.

SİVASLI'da D. Yol kimin hizmetinde?

Bütün Türkiye'de olduğu gibi Uşak'a bağlı Sivaslı ilçesinde de SGB üzerinde baskılar devam ediyor. En son olarak Valilik, Temsilcilik Bürosunu bütün yasal formaliteler tamamlandığı halde bu belgeleri almayarak onaylamıyor. Bu baskılar yetmiyormuş gibi günden güne açmazları derinleşen D. Yol'cular da SGB çalışmalarını engellemeye çabalıyorlar. D. Yol imzalı küçücük afişlerle, "SGB KAPATILAMAZ" afişlerinin üstünü kapatmaya yeltendiler. Burjuvazinin demokratik örgütler üzerindeki baskılarını protesto edecek yerde, "SGB Kapatılamaz" kamyanyasına omuz verecekleri yerde, Sivaslı'da bunun tam aksini yapmışlardır. TÖB-DER'de "NATO'ya Hayır" afişini yırtanlar yine bunlardır. "NATO'ya Hayır" değilse "Evet" mi? "SGB Kapatılamaz" değilse, "kapatılsın" mı? Sivaslı SGB'liler bütün bu yapılanlara doğal olarak seyirci kalmamışlardır. Kapatılan afişlerin yerine yeniden afiş yapmışlardır. D. Yol'cular ise yine bu afişleri yırtmaya kalkmışlardır. Çevrelerine ve sempatizanlarına da SGB'yi "sosyal faşist" olarak tanıtmaktadırlar.

D. Yol Merkezi ise bütün bu olaylar karşısında oportünist hesapları yüzünden sessiz ve seyirci kalmaktadırlar. Siz hele şu "büyük hareket" böbürlenmelerini bir yana bırakın da maoculaşan tabanınızla biraz meşgul olun. Zaten bu hareketin özelliği federalizmdir. Türkiye'de ne kadar D. Yol'cu varsa, o kadar da D. Yol ideolojisi vardır.

Yaşasın Sivaslı'lı genç sosyalistlerin mücadelesi!

Yaşasın Sosyalist Gençlik Birliği'miz!

Sivaslı'lı SGB'liler.

NOT: Çıkışındaki gecikme dolayısıyla Genç Sosyalist'in bu sayısı 16 sayfa olarak çıkmaktadır.

SİVASLI'da faşist saldırılar püskürtülecek!

Sivaslı SGB Temsilcisi arkadaş geçtiğimiz günlerde on beş kişilik bir faşist güruhun saldırısına uğradı. Saldırıdan sonra kaçmaya fırsat bulamayan faşistlerden 6'sı tutuklandı. SGB temsilcisine yapılan saldırıdan birkaç saat sonra da faşistler ilericilerin oturduğu bir kahveye saldırdılar. Üstelik saldırdıkları yetmiyormuş gibi, kendilerinin saldırıya uğradıklarını söyleyerek mahkemeye başvurdular. Bu nedenle SGB temsilcisi arkadaş polis tarafından aranıyor.

Ancak faşistlerin bütün çabaları boşa gidecektir. Antifaşist güçlerin eylem birliğinin sağlanmasının önündeki engeller aşılacak, örgütlülük seviyesi daha yükseltilerek Sivaslı'da faşizm ezilecektir.

Faşizme Karşı İleri!

Sivaslı'lı SGB'liler

SAMANDAĞ'da SGB durdurulamaz!

Sosyalist Gençlik Birliği Samandağ Şubesi 2 ayı aşkın bir zamandır faaliyet göstermektedir. İşçi gençliğin, öğrenci gençliğin, köylü gençliğin, kısacası bütün gençliğin tek sosyalist örgütü olan SGB'nin mücadelesini ve güçlenmesini çekemeyen gençliğin sahte dostları (Tasfiyeci TSİP ve İGD) saldırılarını yoğunlaştırıyorlar.

Tasfiyecilerin ilginç bir marifeti var. SGB'lilerin Samandağ duvarlarını donattığı SGB yazılarının yanına 'TSİP' ibarelerini ekleyerek SGB'nin mücadelesinden ve artan prestijinden yararlanmak istiyorlar. Zaten onlar tasfiyecilik batağına batalıberi oportünizmi politika yaptılar. Sahtekarca SGB adını kullanmak istiyorlar.

İGD'li bayların yaptıkları da daha az ilginç değil. Bunlar Samandağ ilçesinin somut yapısından yararlanarak ideolojik mücadele yerine, kişileri yıpratmaya çalışıyorlar.

SGB'nin izlediği bilimsel siyasi hatta karşı ideolojik mücadele veremeyen tasfiyeciler ve İGD'liler paniğe kapılmakta ve yüz kızartıcı tavırlara girmektedirler.

Fakat gençliğin sahte dostları şunu iyi bilesiniz ki Sosyalist Gençlik Birliği hareketini durduramazsınız. Niyetleriniz kursağınızda kalacak, gençlik SGB'nin savaş hattında toplanacaktır.

SGB DURDURULAMAZ!

BÜYÜK OCTOBR DÜNYA HALKLARININ VE GENÇLİĞİNİN YOLUNU AYDINLATAN BİR GÜNEŞTİR

Rusya Halklararası Sovyet Birinci Kongresinde Menşeviklerin lideri Tseretelli "Şu anda Rusya'da iktidarı bize verin. Siz çekilip gidin sizin yerinizi biz alacağız diyen bir siyasi parti yoktur" diye konuşurken kürsüye doğru yürüyen bir adam "bu parti mevcuttur" diyerek Tseretelli'nin sözünü kesti. Bu adam V.İ. LENİN idi. Ve tarihler 1917 yılının Temmuz'unu gösteriyordu. Rusya; 21 milyon 784 bin km kare büyüklüğünde, 174 milyon insanın yaşadığı bir ülke. Ülke nüfusunun yüzde 85'i köylerde yaşar. 3 milyon kişi ise işçi sınıfını teşkil eder. 174 milyonun 3 milyonu çok mütevazi bir sayıdır belki. Ama bundan 61 yıl önce gerçekleştirilen Büyük Ekim Sosyalist Devrimi bu 3 milyon kişi, Bolşevik Partisi ve onun önderi Lenin ile açıklanmak zorundadır. Ünlü şair Mayakovski'nin dediği gibi "proletarya yendi, zaferi hazırlayan Lenin'di".

Proletaryanın üretimde direkt rolünün oluşu, "bu zincirlerinden başka kaybedecek hiç bir şeyi olmayanların oysa kazanacakları koskaca bir dünya" olanların Bolşevik Partisi öncülüğünde yaptıkları devrim dünyada Ekim Çağının açıldığını tüm dünya proletaryasına ve ezilen halklarına ilan ediyordu. Evet Ekim Devrimi yeni bir çağ açtı. İnsanlığın kapitalizmden sosyalizme geçiş çağı. Ya da Lenin'in sözleriyle halkların emperyalizmden kurtarılması, kapitalist egemenliğin yıkılması ve sosyalizmin zaferi için mücadele çağı.

61 yıl sonra şimdi dünya nüfusunun 1/3'ü işçi sınıfının iktidarda olduğu sosyalist ülkelerde yaşıyor. Sosyalist sistem ulusal kurtuluş savaşları kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketi ile beraber emperyalizme, tekellerin egemenliğine ve emperyalizmin saldırgan politikasına karşı amansızca savaşıyor. Haklı savaşların en büyük destekçisi olarak gelişen ulusal bağımsızlık hareketlerinin yanında yer alıyor. Ve her geçen gün sosyalizmin zaferlerine bir yenisi ekleniyor. Proletarya enternasyonalizminin zaferi her geçen gün daha fazla ülkeyi sarıyor.

Savaşsız bir yaşam, sömürüden, baskıdan, ulusal çekişmelerden arınmış bir toplum idealinin kökleri çok eskilere dayanır. Baskı, sömürü ve zulüm, insanlığa bütün bu olumsuzluklardan arınmış topluma ulaşmanın yolunu bir tek bilim gösterdi; o da sosyalizmdi. İşte 1917'lere gelinceye dek sosyalizm maddi bir güç olamamıştı. Oysa Büyük Ekim Devrimi ile beraber maddi bir güç, somut bir gerçeklik haline dönüşen sosyalizm, emperyalizmin artık dünya üzerindeki mutlak egemenliğine son vermeye başladı.

Dünyamız bundan 61 yıl önceki Çarlık Rusyasının durumunda değil, empeyalizme, tekellerin egemenliğine, uluslararası gericiliğe ve faşizme karşı savaşan dünya proletaryası ve ezilen halkları yanlarında sosyalist sistemi ve onun öncü partisi SBKP'yi buluyorlar.

İnsanlık sınıfsız ve sömürüsüz toplum yolunda işçi sınıfının devrimci partileri olan komünist partileri öncülüğünde hergün yeni yeni mevziler kazanıyor. Emperyalist saldırganlar her gün bir ülkeyi daha terketmek zorunda kalıyorlar.

61 yıl sonra bugün Büyük Ekim Sosyalist Devrimi, dünya proletaryasının ve ezilen halkların bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelelerinde yollarını aydınlatıyor.

John Reed, Ekim Devrimi için "Dünyayı Sarsan 10 Gün"demişti. Oysa bugün dünya, Ekim Devrimi'nin açtığı yolda 61 yıldır sosyalizmin zaferleriyle sarsılıyor.

● Sahibi M.A.Ayan ● Sorumlu Müd: Hüseyin Ülger ● Adres: Abdüllatifpaşa Sok, Fatinoğlu Apt. 17/7 Aksaray İSTANBUL ● Yazışma Adresi: İnkilap Sok. No. 5/11 Yeni-…ARA ● Abone : 6 aylık 50 TL. 12 Aylık100TL. …Ğ Yayıncılık ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri, ANKARA

…BASIN İŞ…Divanyolu, Klodfarer Cad….No:12…Cağaloğlu……
İSTANBUL….